

De Toekomst: nachtmerrie of droom ?

De Toekomst: nachtmerrie of droom ?

Isaac Isphahan

Schrijver: Isaac Isphahan
Coverontwerp: Isaac Isphahan
ISBN: 9789402180244
© Isaac Isphahan

Inhoud

Voorwoord	10
1. De wereld kan verbeterd worden	12
2. Erkenning van de mensenrechten is essentieel om de wereld te verbeteren	14
2.1 Geschiedenis van mensenrechten.....	14
3. Iedereen zou personen die in diverse aspecten verschillen, met hetzelfde respect moeten behandelen	23
4. Het belangrijkste mensenrecht is het recht op leven.....	23
4.c. Er kunnen uitzonderingen worden gemaakt op de regel om nooit te doden in de volgende gevallen:	28
5. Je moet in principe altijd eerlijk zijn en niet liegen.	32
6. Overeenkomst en verschil rassen en wereld demografie	32
7. Vrijwillige eugenese	37
7.1.2.1. IQ en ras.....	43
7.2. Nurture or Nature	46
7.2.1 Criminaliteit	47
7.3.1. Is eugenie nodig ?.....	51
7.4.Wat zijn gewenste erfelijke eigenschappen ?	53
7.7. Doelstelling Eugenese.....	60
7.8. Invloed van de geschiedenis op de genetische constitutie.	61
8. Over culturen en subculturen	67
8.2. Het is belangrijk dat alle goede kenmerken van alle culturen blijven voortleven.....	67
8.3.1. Criteria voor de waarde van een(sub-) cultuur	68
8.3.2. Soorten subcultuur.....	69
8.5.3. Shit happens	90
9. Harmonie	99
We streven we naar harmonie en vrede en proberen om elk gewelddadig conflict te voorkomen	99
9.2. Oplossing van conflicten	99
10. Vrijheid	108
Elk individu en elk volk moet een bepaalde autonomie en vrijheid hebben	108

11. Gerechtigheid	117
12. Terrorisme	120
Elke vorm van terrorisme moet verdwijnen	120
12.2.5. Islamitisch terrorisme	130
12.2.5.2. Islam en geweld en terrorisme.....	134
12.2.5.2.2. Teksten uit de Koran en terrorisme.....	142
12.2.5.2.4. Islamisering	150
13. Iedereen heeft recht op veiligheid	188
13.b.3. Natuurrampen	188
Elk land moet zich voorbereiden op mogelijke natuurrampen	188
14. Hulp en ontwikkeling	194
Wij moeten personen helpen, die hulp nodig hebben	194
14.a.5. Vluchtelingen	197
14.a.6. Bestrijding van armoede	205
14.a.7. Hoe een arm land rijk kan worden.....	208
Wat nodig is voor de ontwikkeling van een land	208
14.b. Misbruik van hulp en foute "hulp".	218
14.d. EISEN AAN GOEDE ONTWIKKELINGSHULP	226
14.e. Enkele praktische voorstellen om de armoede in de wereld te verlichten	228
15. Natuur en milieu	235
15.n. Schone energie	241
16. Verbeter je denken	257
16.1.1.2. Echte samenzweringen	260
16.2. De wetenschap is de beste manier om tot materiële kennis te komen	266
16.3. Knooppunten	268
16.3.1. Het als-dan denken schept geweldige kansen	269
16.3.2.1. Als- dan van de geschiedenis.....	271
16.3.2.2. BELANGRIJKE PUNTEN IN DE GESCHIEDENIS VAN EEN INDIVIDU	275
16.2.3.4. Maak de beste keuze als je iets belangrijks moet beslissen	279

16.8.1. Geschiedenis van wetenschap en techniek	283
16.8.1.1. De revoluties in de technologie	283
16.8.1.1.2. Het probleem van de technische ontwikkeling	295
16.8.1.2. De ontwikkeling van de wetenschap	297
16.10. We moeten kennis nemen van probleem oplossende methoden	301
17. Wat is de bron van het grootschalig kwaad ?	304
17.4 Hoe wordt iemand een slecht persoon ?.....	308
18. Het paranormale mag alleen ten goede worden gebruikt	323
19. De oorspronkelijke kern van de grote godsdiensten was bedoeld om de wereld te verbeteren en moet behouden blijven	366
19.2 De belangrijkste leraren	367
19.4. Wetenschappelijke Kosmologiën	377
19.6. Is de Bijbel of de Koran dan het heilige boek, het Woord van God ?.....	385
19.7.2. Heeft monotheïsme tot meer ellende geleid dan polytheïsme ?	406
19.7.3. Anderen die Gods boodschap verkondigen.....	414
19.8. Kan het atheïsme ons dan een betere wereld geven ?.....	424
19.8.3 Het probleem van het kwaad.....	430
19.8.4. Zijn de godsdiensten de schuld van alle oorlogen en massamoord	432
19.8.5. Kan het atheïsme de religie vervangen ?.....	436
20. Uitvindingen en kunst kunnen een belangrijke bijdrage leveren aan een betere en gelukkiger wereld.....	441
20.2. De kunst kan veel bijdragen tot een gelukkiger wereld	442
21 Seksualiteit en liefdesverhoudingen	457
<i>Seksualiteit en liefdes relaties</i>	457
21.4. Vormen van liefdesrelaties.....	480
21.6. Voorwaarden voor een goede seksuele relatie tussen man en vrouw	506
22. Ouders moeten van hun kinderen houden en kinderen moeten hun ouders respecteren	522
23. In principe zou iedereen op elke leeftijd nieuwe dingen moeten willen leren.....	526

24. We moeten de creativiteit van alle mensen helpen ontwikkelen ...	527
25. Je moet zo gezond en fit mogelijk worden en blijven.....	529
21.1. Aanbevelingen voor een gezonde levensstijl	529
25.1.14.1. Big Pharma	548
25.1.15. Natuurgeneeswijzen	550
25.2. Geestelijke gezondheid is nog belangrijker voor je welzijn en je geluk dan lichamelijke gezondheid	564
25.2.6.1. De belangrijkste therapieën voor geestelijke gezondheid zijn:.....	572
26. Een blik op de toekomst.....	578
26.1. DE MINIMUM EIS.....	578
26.1.1. Wat is het kostbaarste op aarde ?	580
26.2.1. Rampen die door mensen veroorzaakt kunnen worden.....	582
26.2.3.2. OPWARMING VAN DE AARDE	590
26.3. EEN POSITIEVE VOORUITGANG IS MOGENLIJK.....	593
26.4. DE GEWENSTE TOEKOMSTIGE MAATSCHAPPIJ	597
26.4.1.2.1. Hoe moeten die Islamitische richtingen hervormd worden ?	598
26.4.2. ENKELE OPLOSSINGEN VOOR DE HUIDIGE POLITIEKE PROBLEMEN.....	601
26.4.3. HOE EEN TOEKOMSTIGE IDEALE SAMENLEVING ER UIT KAN ZIEN.....	604
28. Heeft je leven zin ?	609

Voorwoord

Merkwaardigerwijze wordt in dit boek met de titel "toekomst" meer aandacht besteed aan heden en verleden dan aan de toekomst. Dat komt omdat het voor een goede toekomst nodig is om lessen te trekken uit het verleden en om te kijken wat positief was in het verleden om dat te bewaren inplaats van weg te gooien. Verder geeft een trend uit het verleden de richting van de toekomst aan.

We leven in een tijd dat (in de ontwikkelde wereld) de kerken leeglopen, religies veelal gecorrumpeerd zijn of neigen naar extremisme, religies en ideologieën tegenover elkaar staan, terwijl het atheïsme, het koude rationalisme niet de gedroomde uitkomst biedt en ook de tijd waarin de grote ideologieën zoals communisme, fascisme, nihilisme en consumentisme failliet zijn gegaan. Ook te ver doorgevoerd liberalisme lijkt niet die oplossing te bieden die de meesten voor ogen hadden. Maar het is niet alleen ideologisch: Hoewel er veel verbeterd is de laatste honderd jaar, zijn er ook dingen verslechterd, zowel bij mensen als in de natuur.

Er is behoefte aan een nieuwe leidraad, die de goede kern van de godsdiensten omvat en de slechte aspecten weg laat, gecombineerd met de wijsheid van denkers uit alle culturen en de inzichten van de wetenschap, met de ervaring uit de praktijk en uit de geschiedenis. Daarvoor is dit boek geschreven.

Het boek is geschreven tussen 2015 en 2018. Wat betreft sommige onderwerpen die in 2016 zijn geschreven, heeft de schrijver achteraf daarom nog wat veranderingen aangebracht.

Biologische namen, bijv. van planten, zijn meestal in het Latijn om het opzoeken in de eol.org of wikipedia makkelijker te maken.

De nummering van hoofdstukken en paragrafen geeft niet een volgorde van belangrijkheid aan, maar is er alleen om onderscheid te maken tussen onderwerpen.

De schrijver wil zich baseren op feiten. Meestal zijn de literatuurreferenties in de vorm van links, maar die staan alleen in de digitale versie.

Iedereen wordt aangespoord fouten en onjuistheden door te geven aan de schrijver om te corrigeren voor eventuele nieuwe uitgaven. Email: soleilorientalis@gmail.com

1. De wereld kan verbeterd worden

Het idee is dat de wereld verbeterd KAN worden.

Armoede, hongersnood, geweld, oorlog, terrorisme, onrecht, onderdrukking, discriminatie, schending van mensenrechten en zelfs gezondheid en tot op zekere hoogte de achteruitgang van het milieu, zijn dingen die niet onvermijdelijk zijn. Het is niet alleen maar het lot waar door ze plaats vinden. Ze worden, althans voor een deel, door mensen in stand gehouden en ze kunnen dus althans voor een deel door mensen ook beëindigd worden. De wereld is maar gedeeltelijk maakbaar: we hebben nu eenmaal te maken met de erfenis uit het verleden, met de natuur en met weerbarstigheden die kunnen opdoemen. Maar dat maakbare gedeelte wordt slechts voor een heel klein deel gebruikt, omdat mensen niet op de juiste manier denken en gebonden zijn aan gewoonten die hen niet verder brengen.

Een verbetering van de wereld kan alleen plaats vinden als de geest van mensen verbeterd wordt. Elk handelen van de mens begint immers in de geest. Het belangrijkste daarvoor is dat mensen beter gaan denken, een goede instelling krijgen, een goede levensstijl vinden en een betere cultuur (of liever: betere culturen) bouwen. Het punt waar het om draait is dat mensen KUNNEN veranderen, dus niet alleen maar kunnen verslechteren, maar ook kunnen verbeteren.

Als het gaat om de wereld, gaat het om de hele wereld, niet alleen maar om ons eigen wereldje. Daarvoor moeten we erkennen dat er normen en waarden zijn, die boven die van de eigen groep uitgaan. De 14^e Dalai Lama heeft dat als volgt samengevat:

"Het gaat om het opwekken van de liefde, die het geluk van alle levende wezens wenst en wenst dat die wezens die daarvan verstoken zijn, geluk en de oorzaken daarvan zullen krijgen"

Dat houdt in dat als het gedrag of de opvattingen van onze eigen etnische, religieuze of politieke groep schadelijk zou zijn voor die waarde, we onze eigen groep daarin moeten bekritisieren en zo nodig proberen te corrigeren.

Iedereen kan dat doen en iedereen kan de wereld helpen verbeteren.

Daarvoor kan iedereen bij zijn eigen geloof of ideologie blijven zolang die met de geest van liefde voor de medemens, de natuur, de wereld en de kosmos verbonden blijft. Daarvoor zijn de onderstaande principes en

doelen wellicht behulpzaam. Die doelstellingen en principes halen alles wat gezondheid, liefde, harmonie en milieu verbetert, uit diverse wetenschappen, filosofieën en culturen en uit eigen logica, kennis en inschatting.

Voor iedereen die de wereld wil verbeteren zou het goed zijn de volgende belofte te doen:

1.1. Ik beloof niemand ooit kwaad te doen alleen omdat die een andere godsdienst of ideologie of politiek heeft dan mij heeft, ook al vinden die personen dat zij mijn tegenstanders zijn en ook al vindt ik hun mening fout. Iedereen mag een ander geloof of een andere politieke overtuiging hebben dan mij hebben.

Het is belangrijk om dit als eerste punt te hebben omdat onder het mom van verbeteren van de wereld en van idealen de gruwelijkste dingen zijn gebeurd met tegenstanders van die idealen. Voorbeelden: De Inquisitie, Stalin, Hitler, Mao Zedong, Pol Pot en de gewelddadige Islamitische jihad, die nu wordt opgepakt door de zogenaamde "Islamitische Staat" en El Qaida. Je kunt de mooiste idealen hebben, als je ze op de verkeerde manier in praktijk brengt, breng je onheil in plaats van verbetering.

Daarom kun je niemand kwalijk nemen dat die sceptisch staat tegenover wereldverbeteraars en feitelijk is dat scepticisme gerechtvaardigd. Aan jou is het om te **bewijzen** dat de sceptici ongelijk hebben.

2. Erkenning van de mensenrechten is essentieel om de wereld te verbeteren

2.1 Geschiedenis van mensenrechten

Sinds de mensen samenwonen heeft men geprobeerd de wereld te verbeteren. In het stenen tijdperk leefden de mensen in stamverband en binnen zo'n stam waren onuitgesproken of juist wel uitgesproken afspraken van hoe je met elkaar om moest gaan. Steeds heeft men binnen families en stammen geprobeerd ruzies en geweld te voorkomen of op te lossen en het is altijd taboe geweest om elkaar geweld aan te doen, althans zo lang het binnen de familie of stam plaats vond. Nadat het schrift ontstond, heeft kwam op een bepaald moment het stamhoofd of het staatshoofd op het idee om die regels op te schrijven. Zo ontstonden de eerste wetten. De bedoeling was om voor eens en altijd duidelijk te maken wat de beste manier van omgaan met elkaar was en om onnodige conflicten en ellende te voorkomen, dus een manier om "hun" wereld te verbeteren. De oudst *gevonden* wetten komen uit Mesopotamië (het huidige Irak) en zijn de wetten van Oer-Nammoe, koning van de stad Oer (ook als Ur geschreven) en stammen uit 2112-2095 voor Christus. Moord en beroving werd met de dood bestraft. De bekendste oude wetten zijn van koning Hammurabi, koning, van Soemerië en Akkadië, van het Oud-Babylonische rijk dat hij flink uitbreidde ongeveer tussen 1792 tot 1750 voor Christus. Zijn motivatie liet Hammurabi in het zwarte basalt beitelen: *"Zo hebben Anu de koning der Goden en Enlil de heer van de Hemel mijn naam, Hammurabi, genoemd om het recht in het land te laten zegevieren, om het slechte en verdorvene uit te roeien, om te verhinderen dat de sterke de zwakke onderdrukt en om het land te verlichten net zoals Shamash, de god van de zon."* De zuil stond in Babylon opgesteld zodat iedereen het kon zien. De zuil is in 1901 opgegraven in Susa en is nu te bewonderen in het Louvre in Parijs.

Het idee is dus dat de zwakkere tegen agressie of onredelijkheid van de sterkere moet worden beschermd. De sterkste moet dus zich kunnen verplaatsen in de gevoelens van een ander en voor de zwakkere of degene in nood opkomen. Dat is een heel oud beginsel dat al bekend was voor dat de mens ontstond: bij de alfamannetjes van mensapen, zoals de bioloog Frans de Waal ons vertelt. Is de sterkste alleen maar egoïstisch en parasitair, dan dreigt er een opstand tegen zijn bewind. De

tyrannenmoord was in de Oudheid een geaccepteerd legitiem verschijnsel.

Mogelijk zijn de wetten van het Oude Egypte ouder dan die van Mesopotamië. De wetten van het Oude Egypte waren gebaseerd op een filosofie die naar de godin **Maat** genoemd werd en voor het eerst omstreeks 2630 voor Christus genoemd in de piramideteksten van Oenas. Maat staat voor de begrippen: **waarheid, echtheid, stabiliteit, rechtvaardigheid en kosmische orde**. Letterlijk betekent het hiërogliefwoord in de eerste plaats: "wat recht is". Maat werd ook geassocieerd met de **natuurwet**. Het werd echter pas verbonden aan de plicht van de farao, dus als wet, omstreeks 2100 voor Christus, dus ongeveer dezelfde tijd als het ontstaan van de wetten van Oer in Mesopotamië. De farao had als taak om de orde en rechtvaardigheid in stand te houden, tegenover de onrechtvaardigheid en chaos van de landen buiten Egypte. Iedereen was gelijk voor de wet, onafhankelijk van zijn rijkdom of sociale positie, behalve de slaven. Onder andere waren de Joden 400 jaar slaven in Egypte, waar ze een naar bestaan hadden. Farao Akhnaton, (ongeveer 1371 – 1337 voor Christus) voerde een nieuwe zonnetheologie in: waarbij hij de veelgodendom verving door het geloof in één god: de Zonnegod: Aton. Aton is een aspect van de god Ra, die ook een nachtgestalte kent. De wet kreeg nu de invulling van "de wil van God". Er zijn speculaties dat Mozes beïnvloed was door het monotheïsme van Akhnaton.

De bekendste wetten uit de Oudheid komen van Mozes (waarschijnlijk een afkorting van Toetmosis, wat betekent: "*Ik trok hem uit het water*" , verwijzend naar de Egyptische prinses die hem uit het rieten mandje dat op de Nijl dreef, haalde) . Volgens de Bijbel heeft Mozes de wetten rechtstreeks van God gekregen in de Sinaï en ze als 10 geboden in steen uitgebeiteld. Mozes was de leider van het Joodse volk, die hen uit de slavernij van Egypte weghaalde en ze naar Kanaän bracht. Het tijdsbestek waarin Mozes leefde en onder welke farao is echter aan discussie onderhevig. Thutmoses III (1458-1425 voor Christus), Ramses II (1279-1213 v. C.), en Meseptah (1224-1214 v. C.) worden wel als de farao genoemd waartegen Mozes streed. Ook deze tijden worden echter door bepaalde archeologen betwist. Sommigen beweren echter dat het hele verhaal een mythe is, omdat er behalve de bijbel geen Egyptische vondsten meer zijn gevonden: een redenatie die niet al te sterk is omdat het onwaarschijnlijk is om van elke voorval na meer dan 3000

jaar nog wat terug te vinden, wat dus niet hoeft te betekenen dat het voorval niet heeft plaatsgevonden. En het is niet waarschijnlijk dat een farao zijn mislukkingen laat vastleggen voor het nageslacht: eerder dat hij elke herinnering daaraan wil vernietigen. Een heerser die alle geschiedenisboeken liet vernietigen en waarvan men dat merkwaardigerwijze nog wel weet is de Chinese keizer Chin Shi Hwang-ti (ook kortweg Qin genoemd). Hij liet zelfs in 213 voor Christus de doodstraf uitvaardigen tegen een ieder die een geschiedenisboek bezat. Zowel de Egyptische als de Babylonische wetten en de Perzische wetten golden alleen voor het land waar de koning die ze uitvaardigde heerser van was. Men moet bedenken dat het Oude Egypte al een multiraciale staat was sinds de hereniging van Zuid en Noord-Egypte door farao Narmer in 3100 voor Christus, waarbij de zwarte Nubiërs en de Noordelijke blanke Egyptenaren in harmonie samenleefden. Ook Babylonië en later Perzië werden multiculturele staten, waarin diverse etnische groepen samenleefden. Later ontwikkelden zich ook op andere plaatsen in Azië: in Harappa in Pakistan, in India en in China zich in die tijd stadsculturen, die dus ook wetten nodig hadden. Hoewel de 10 geboden als leefregels en wetten voorbeeld voor de hele wereld werden, waren ze oorspronkelijk alleen bedoeld voor het Joodse volk. Dat gold voor alle wetten ook voor het rijk van Alexander de Grote en van de Romeinen en geldt nog steeds als wetgeving van staten. Hoewel bijvoorbeeld de Romeinen hun wetten als universeel beschouwden, werden ze niet zonder meer overgenomen door volken die niet onder het Romeinse bestuur stonden. Maar het Christendom en de Islam, beide gebaseerd op het Oude Testament beschouwden zich wel als universele godsdiensten met een universele moraal die voor iedereen zou moeten gelden. Daardoor kregen de 10 geboden steeds meer impact. Dat neemt niet weg dat het logisch was dat de Christelijke moraal alleen voor Christenen gold en dat men niet kon verwachten dat niet-Christenen zich ook aan de Christelijke moraal zouden houden. Hoewel altijd al filosofen (bijv. Erasmus, Locke, enz.) een algemene moraal hebben geformuleerd, veranderde die situatie pas echt in de 18^e eeuw. In 1789 werd de **Verklaring over de Rechten van de Mens** gepubliceerd, waarin werd gesteld dat ***elke burger gelijk is voor de wet*** 'zonder onderscheid van geboorte, bezitting, stand of rang' en vrijheid van meningsuiting, drukpers, vergadering en godsdienst moet hebben. Vooral Markies de Lafayette, die zelf trouwens van adel was,

heeft een doorslaggevende rol gespeeld in het tot stand komen van deze verklaring en het aannemen er van, mede door zijn rol bij de Amerikaanse onafhankelijkheidsverklaring. Dit keer stelde hij dat dit nu ook voor slaven gold, waarmee voor het eerst in Europa en Amerika de afschaffing van de slavernij een onderwerp van gesprek werd bij de blanke elite, die deels zelf slaven hield. In 1792 schafte het revolutionaire Frankrijk de slavernij af. Mede door opstanden van zwarte slaven (Suriname, Haïti, Guadeloupe. enz.) en door het optreden van moedige gepassioneerde idealisten zoals Wendell Phillips en Frederick Douglass, werd de slavernij uiteindelijk in 1863 in Amerika en Nederland afgeschaft. Wendell Phillips zette zich ook in voor de rechten van de Indianen, die te lijden hadden van een soort genocide door de Europese immigranten.

Pas na de Tweede Wereldoorlog werd echter het idee van algemene mensenrechten echt internationaal aanvaard. De oprichting van de Verenigde Naties in 1945 maakte de weg daarvoor vrij. Met name Joodse organisaties in Amerika waren de belangrijkste initiatiefnemers waarschijnlijk om na de holocaust opnieuw genocide en discriminatie te voorkomen. Daaruit blijkt echter ook de grote morele invloed van de Joden: niet alleen door de verspreiding van de 10 geboden, maar nu ook door de verspreiding van het idee van mensenrechten waren zij de initiatiefnemers van de wereld ethiek.

Er heerste na overwinning op het nazisme een nieuw optimisme om te streven naar een internationale humane samenleving. In 1948 werd de **Universele verklaring van de rechten van de mens** door de leden van de Verenigde Naties aangenomen om de basisrechten van de mens te beschrijven. Deze verklaring heeft aantoonbaar invloed gehad op de grondwetten van meer dan 90 landen. Daarna volgden nog diverse verdragen die meer specifieke onderdelen belichtten.

Wat staten betreft zijn er gelukkig een aantal Niet-Gouvernementele-Organisaties (NGO's), die de praktijk van alle staten toetsen aan de mensenrechten door middel van checklijsten. Bekend is Freedom in the world van het Freedom House; het CIRI Human Rights Data project; de Press Freedom index ; de Human Rights Watch en Amnesty International.

Er is wel kritiek op sommige politieke standpunten van deze organisaties, met name wat betreft het Midden-Oosten, en is er bij sommigen de vraag of dit toepasbaar kan zijn voor alle etnische culturen, omdat culturen immers in allerlei zaken kunnen verschillen.

Desondanks is de kern van de mensenrechten nog eens extra vastgelegd in een apart verdrag uit 1976 namelijk : het Internationaal verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten. Die noemt expliciet de volgende mensenrechten (uit wikipedia):

- art. 1: recht op zelfbeschikking voor de volken
- art. 3: gelijke rechten van mannen en vrouwen
- art. 6: recht op leven (mogelijke uitzonderingen komen later aan bod)
- art. 7: verbod op foltering en wrede, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing
- art. 8: verbod op slavernij en dwangarbeid
- art. 9: recht op vrijheid en veiligheid van de persoon, verbod op willekeurige arrestatie of gevangenhouding
- art. 10: menselijke en waardige behandeling van gevangenen
- art. 12: recht op vrije verplaatsing en vrije vestiging
- art. 13: bescherming van vreemdelingen
- art. 14: gelijkheid voor de rechter, vermoeden van onschuld, garanties voor verdachten
- art. 15: geen straf dan door een wet (ook geen terugwerkende kracht)
- art. 16: recht op erkenning door de wet
- art. 17: recht op privacy
- art. 18: vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst
- art. 19: recht op vrije meningsuiting
- art. 20: verbod op propaganda voor oorlog en racistisch geweld of discriminatie
- art. 21: recht op vreedzame vergadering
- art. 22: vrijheid van vereniging en vakbond
- art. 23: bescherming van het gezin en het huwelijk
- art. 24: bescherming van minderjarigen
- art. 25: recht op openbaar leven (o.a. deelname aan verkiezingen)

art. 26: gelijkheid voor de wet

art. 27: rechten voor minderheden (cultuur, godsdienst, taal)

Wat zijn nu de implicaties van deze verdragen en wat houdt de geest van die verdragen in ?

Bijna alle landen ondertekenden dit verdrag, maar China heeft het nog niet geratificeerd en Noord-Korea stemde tegen. In theorie kan dit dus als basis dienen voor een ethiek van alle volken van landen. Maar in feite moet het voor veel landen nog waar worden gemaakt. Met name het punt dat ieder persoon van religie mag veranderen, dat dus ook een Moslim van godsdienst mag veranderen, geldt in geen enkel Islamitisch land, behalve Tunesië. In veel Islamitische landen is het bij wet verboden voor Moslims om een ander geloof aan te nemen en in Islamitische landen als Saoedi-Arabië, Qatar, Jemen, Afghanistan, Pakistan, Soedan, Somalië, Egypte, Irak, Syrië, de Verenigde Arabische Emiraten en Koeweit staat er de doodstraf op. Ook zonder die doodstraf in de wet, wordt het leven van ex-Moslims vaak door andere Moslims bedreigd, waarbij de ex-Moslims geen bescherming van de Islamitische staat hebben.

Ook worden de rechten van minderheden in landen als China en Turkije vaak met de voeten getreden en is er in veel landen nauwelijks vrijheid van meningsuiting. De rapporten van Freedom in the world en Press Freedom zijn daar heel duidelijk over. Het gaat er dus om dat de mensenrechten daar waar ze nog niet zijn, moeten komen. Als niet alleen regeringen, maar ook burgers in alle landen van de wereld en alle politieke en maatschappelijke organisaties zich daar sterk voor maken, dan moet het er wel komen.

Maar ook de positie van de arbeider moet in overeenstemming zijn met de mensenrechten. In de Middeleeuwen was er lijfeigenschap: dat moest dus afgeschaft worden, wat gebeurde in verschillende 'burgerlijke' revoluties, zoals de Franse revolutie, die pas in 1789 plaats vond. Maar in de Middeleeuwen had je ook vrije boeren en in de steden vrije handwerkslieden. Die hadden feitelijk een betere positie dan de arbeiders in de eerste industriële revolutie, niet alleen omdat de werkomstandigheden veel beter waren, maar ook omdat ze veel zelfstandiger waren en bovendien was het ambacht een beroep waarin je je creativiteit in kwijt kon. De grauwe fabrieken en mijnen van de

eerste industriële revolutie verslechterden de positie van de werkmans: hij en ook zijn kinderen moesten soms 15 uur per dag werken onder onmenselijke omstandigheden. Zowel meelevende Christenen, zoals de utopisten en bewegingen als het Leger des Heils, als de socialisten en de vakbonden trokken zich het lot aan van de arbeiders en stap voor stap werd de positie van de arbeiders verbeterd, vooral na de tweede wereldoorlog. De 8 uren werkdag, en de Arbeidsinspectie die de arbeidsomstandigheden controleert, zijn voorbeelden daarvan. Maar de grootste verbetering kwam door de ontwikkeling van de techniek: waardoor zinloos lopende band werk werd vervangen door machines en de ontwikkeling van de computer. Daarmee verdween ook de arbeider zelf, althans in West-Europa en Amerika, die werd vervangen door de kantoorman die de hele dag achter zijn computer zit. Die slechte omstandigheden voor de arbeiders zijn op dit moment nog te vinden in de derde wereld: Afrika, India, China, enz., waar zelfs nog kinderarbeid plaats vindt, en dat moet daar dus een uitdaging zijn om dat te verbeteren.

In de eerste versie van de mensenrechten was nog nauwelijks plaats voor afschaffing van de slavernij. Dat werd in de 19^e eeuw een aparte strijd, die voor het grootste deel gewonnen werd. Weliswaar werd in 1863 in Amerika de slavernij afgeschaft, maar de rijke slavenhouders richtten de Klu Klux Klan op om de zwarten er onder te houden en ze feitelijk als een soort slaven te kunnen behandelen. De emancipatie van de zwarte bevolking die was aangevoerd uit Afrika om als slaaf te werken, kwam pas na 1960 tot stand en gezien de infiltratie van de KKK in het plaatselijke regerings- en politie apparaat is die emancipatie veelal op plaatselijk niveau niet voltooid. Ook in Afrika en Azië, met name in de Islamitische wereld komt nog feitelijke slavernij voor zoals in Tsjaad, Mauretanië, Niger, Mali en Soedan en het is dus een ere kwestie om dat afgeschaft te krijgen. In de meeste andere Islamitische landen is de slavernij afgeschaft vooral door de koloniale machthebbers, maar pas in de 20^e eeuw, hoewel in Somalië, Mali, Saoedi-Arabië en andere Moslim landen bepaalde etnische groepen feitelijk nog een slavenbestaan leiden. In Mauritanië werd slavernij pas strafbaar in 2007, wat niet veel zegt want behalve in het kalifaat trekt men zich niet veel aan van de staat in de Moslim wereld, waar de loyaliteit tegenover de groot-familie, de stam en de religieuze richting van de Islam altijd groter is dan tegenover de staat, hetgeen zich onder andere uit in

grootschalige corruptie. De wereld werd met de neus op het bestaan van moderne slavernij gedrukt door de verslagen over slavernij van zwarte immigranten uit het Libië van na Khadaffi. Maar condities van dwangarbeid en slavernij bestaan tevens in grote delen van Afrika en Azië, met name Pakistan en India. Voorbeeld: Kinderen jonger dan 15 – sommigen niet ouder dan 5, werken van 6 uur 's ochtends tot 's avonds in West-Afrika op cacaoplantages verbonden met Nestlé, Hershey, Mars, Kraft, ADM Cocoa, Godiva en Chocolate Fowler's om de favoriete pralines waaronder Reese's, Kit Kat, M & M's, MilkyWay en Butterfinger te produceren.

De grootste slavendrijvers waren echter **niet alleen** de Nederlandse **VOC**, de Verenigde Oost-Indische Compagnie en de **WIC**, de West-Indische Compagnie, **maar evenzeer** Stalin en Mao Zedong. Stalin richtte zogenaamde werkkampen op, waarin iedereen werd opgesloten eddie mogelijk kritiek zou kunnen hebben op zijn bewind. Miljoenen dwangarbeiders uit de werkkampen van Stalin: de Goelag Archipel, verrichten in de praktijk slavenwerk en werden ingezet voor grootschalige infrastructurele werken. Hetzelfde, maar dan op nog grotere schaal, gebeurde in China onder Mao Zedong. Zijn regime was zo extreem, dat men kan zeggen dat de hele Chinese bevolking, behalve de partijbonzen en zijn vriendjes, als slaven leefde, net zoals dat nu nog in Noord-Korea is. De Walk Free Foundation inventariseert hedendaagse slavernij en stelt jaarlijks de Global Slavery Index op.

Afschaffing van de slavernij in de wereld was voornamelijk het werk van organisaties zoals de Société des Amis des Noirs, opgezet door bepaalde Franse revolutionairen zoals Lafayette en de Anti-Slavery Society in Engeland opgezet door bepaalde verlichte protestanten, bijv. de Quakers, zoals Joseph Sturge, en de acties van politici, zoals Abraham Lincoln, naast de acties van weggelopen of vrijgekochte slaven zoals Frederick Douglass, die zichzelf in het geheim had leren lezen en schrijven, en opstanden van de slaven zelf: de Marrons, die meestal werden neergeslagen, maar in Haïti tot succes leidden.

Een andere ontwikkeling is de dekolonisering, die vooral na de Tweede Wereldoorlog plaats vond, waardoor de koloniale volken die geknecht waren door de Europeanen eindelijk zelfbestuur kregen. Op Zuid-Afrika na kun je zeggen dat de dekolonisering in 1975 min of meer voltooid was. Wat overigens niet wil zeggen dat ook alle volken en etnische

groepen binnen landen ook vrij zijn geworden, zoals boven werd gesteld: dat is dus ook nog een opgave om te verbeteren.

3. Iedereen zou personen die in diverse aspecten verschillen, met hetzelfde respect moeten behandelen.

Of ze nu van verschillende klassen, kasten, afkomst, machtspositie, plaats in de maatschappij, taal, dialect, reputatie, rijk of arm zijn, je moet ze in principe met hetzelfde respect behandelen. Het mag niet uitmaken of iemand een "verleden" heeft, of dat die minister, professor of vuilnisman is, of iemand mooi is of lelijk, oud of jong, man of vrouw, andere seksuele voorkeur heeft, ziek of gezond, geestelijk ziek of gezond, invalide is of sport winnaar. Het gedrag en de houding van iemand kan echter wel van invloed zijn op onze houding.

4. Het belangrijkste mensenrecht is het recht op leven.

Alle mensen zouden zich voor moeten nemen om in principe nooit iemand te doden.

Elk mens dat geboren is, heeft in principe hetzelfde recht op leven, onverschillig welke mening, etnische groep, religie, nationaliteit, gezondheid of erfelijkheid hij heeft. Als je je voorneemt nooit bloed aan je handen te krijgen, is dat een betere voorzorg om –ook als je soms de neiging er toe hebt om je vijanden af te maken, dat niet te doen. Iedereen moet weten dat hijzelf maar een heel betrekkelijk persoon is, hoe belangrijk zijn functie ook lijkt. Leren omgaan met je vijanden – ze respect geven- is een moeilijk, maar noodzakelijk proces, waardoor je uiteindelijk geestelijk rijker wordt.

4.a. Voor een gezonde en veilige toekomst is het absoluut noodzakelijk om alle massavernietigingswapens te verbieden: zowel wat de productie, als de opslag ervan betreft en in het bijzonder om kernwapens volledig uit te roeien

Wat betreft Biologische en chemische wapens betreft, hebben praktisch alle landen van de wereld een conventie ondertekend die het gebruik er van verbiedt.

Wat betreft atoomwapens is er een goed eerste begin gemaakt door de ICAN: de International Campaign to Abolish Nuclear Weapons, die in 2017 de Nobelprijs kreeg. 122 landen stemden voor een totaal verbod, waaronder alle Afrikaanse landen, alle landen van Latijns-Amerika, de landen van Zuid-Oost Azië (Asean) en vele landen van de Stille Zuidzee.

Maar de landen die kernwapens hebben: Amerika, Rusland, China, India, Pakistan, Engeland, Frankrijk en Noord-Korea hebben geen van allen getekend, ook de landen van de Nato niet en Nederland stemde zelfs tegen een algemeen verbod van kernwapens. Wij achten het van groot belang om het **Verdrag over het Verbod van Kernwapens** door alle kernmogendheden te laten ondertekenen en om de ICAN volledig te ondersteunen. Daarvoor moet de bevolking en de politiek van die landen gemobiliseerd worden. Het gaat niet om het eenzijdig afschaffen van atoomwapens. "Dat zou de politieke tegenstander voordeel opleveren", volgens de bezitters van atoomwapens. Het gaat om het totaal uitroeien van alle atoomwapens, waarbij het beste is dat tegenstanders tegelijk ontwapenen onder controle van een neutraal orgaan van de Verenigde Naties. De ramp en de gevolgen van een kernoorlog zijn veel groter en rampzaliger dan welk politiek bestel ook.

4.b.1. Voor ieders veiligheid is het beter een verbod op dodelijke wapens voor burgers van elk land af te kondigen. De politie kan uitgerust worden met niet-dodelijke wapens, zoals elektrische pistolen, tazers, en andere niet-dodelijke wapens, zoals verdovingspijltjes, die effectief kunnen zijn en snel iemand uitschakelen, in plaats van dodelijke wapens. Daardoor worden vergissingen, waarbij al dan niet onschuldige burgers gedood worden, onmogelijk.

4.b.2. Opheffen dienstplicht. Het is beter dat de dienstplicht in landen waar die is, wordt opgeheven (tenzij er sprake is van acute dreiging van een grote overmacht, zoals in bijvoorbeeld Israël)

Niet alle mensen hebben de erfelijke aanleg voor de lichamelijke gesteldheid, uithoudingsvermogen en de moed, die militairen nodig hebben, daarom moet men niet personen dwingen soldaat te worden als ze daar geen aanleg voor hebben. Bovendien kan de opleiding tot soldaat een negatieve impuls geven aan de mentaliteit van een volk omdat het volk immers leert dat het goed is of acceptabel om (in geval van oorlog of conflict) mensen te doden.

4.b.3. Vrijstelling gewetensbezwaarden. Alle personen van alle landen met dienstplicht of in leger, politie of overal waar geweld gebruikt kan worden, die gewetensbezwaren hebben tegen het toepassen van geweld, moeten daarvan vrijgesteld worden. Een land kan hen dan vervangende burgerdienst aanbieden.

4.b.4. Alle militairen en politie en leden van geheime diensten van alle landen moeten niet gehoorzamen aan bevelen om onjuist of onrechtvaardig geweld te gebruiken tegen burgers of onschuldige mensen.

Dat houdt o.a. in dat geen enkele militair massavernietigingswapens mag gebruiken. Daarvoor moet hij een bevel van hogerhand daartoe niet opvolgen.

Alle landen zouden militairen die een dergelijk aantoonbaar bevel hebben genegeerd niet mogen vervolgen.

Alle personen op welke plaats in de hiërarchie van een land of een leger ook, dus ook de president of de minister van defensie of de opperbevelhebber van het leger van een land, die opdracht geeft om massavernietigingswapens te gebruiken, moet als oorlogsmisdadiger opgebracht worden om berecht te worden door het internationaal strafhof en dezelfde straf krijgt als iemand die verantwoordelijk is voor volkerenmoord.

4.b.5. Alle leden van gewelddadige groepen, of het nu criminele bendeleden of leden van een extremistische groep zijn, moeten niet gehoorzamen aan bevelen om onjuist of onrechtvaardig geweld te gebruiken tegen burgers, kinderen of onschuldige mensen.

Leden van gewelddadige groepen moeten proberen het geweld uit de groep te halen, dat wil zeggen, de groep er toe brengen om geen geweld of intimidatie meer te gebruiken. Als ze daar niet toe in staat zijn en ook in de toekomst daar geen gelegenheid voor hebben, moeten ze zo snel mogelijk een dergelijke groep verlaten.

Die groepen kunnen met geweld verslagen worden en volledig vernietigd, maar in bepaalde gevallen zijn ze heel moeilijk uit te roeien.

4.b.5.1. Dan moeten ze dus veranderd worden van een gewelddadige groep naar een niet-gewelddadige groep.

Dat gewelddadige groepen KUNNEN veranderen in niet-gewelddadige groepen is gebleken uit de geschiedenis

Gewelddadige communistische groepen van voor de eerste wereldoorlog, hebben een evolutie gekend na de tweede wereldoorlog van totalitaire, maar wel parlementaire oppositie naar partijen met sociaaldemocratische vormen.

Gewelddadige fascistische groepen van voor de tweede wereldoorlog zijn na de tweede wereldoorlog geëvolueerd tot parlementaire rechtse partijen.

Zo moet het ook mogelijk zijn om gewelddadige jihadistische groepen er toe brengen om geweld vaarwel te zeggen en als politieke en religieuze groep zonder geweld verder te gaan.

Ook moet het mogelijk zijn om gewelddadige criminele bendes er toe te brengen geweld en intimidatie vaarwel te zeggen en als groep in plaats van het slechte te doen, het goede te gaan doen.

Veel hangt bij die laatste twee groepen die vaak een pik-hiërarchie hebben, er van af wie de leiding heeft en hoe die leiding wordt uitgeoefend. De overgang van slecht gewelddadig naar goed niet-gewelddadig kan komen door een "bekering" van de grote leider: het inzicht dat gebruikte geweld niet goed is, of door een nieuwe leiding die zich de omvorming tot een vreedzame groep tot doel heeft gesteld.

Als personen zich tot doel stellen om van een slechte gewelddadige groep een goede vreedzame groep te maken, moeten ze zorgen dat ze zelf de leiding krijgen. Daarvoor moeten ze dan beter dan de bestaande leiding in de waarden van die groep:

Als in een bende de leiding uitsluitend te danken is aan het winnen van een gevecht, moeten ze beter dan de bestaande leiding kunnen vechten. Ze kunnen dan de bestaande leiding in een één op één gevecht verslaan. Als in een ideologische groep (communisme, fascisme of jihadisme) de leiding berust op kennis van de ideologie en gewoonten, moeten ze daar beter in zijn dan de bestaande leiding. Ze moeten de groepsleden in ieder geval beter kunnen overtuigen.

In geen geval moeten ze zich voordoen als spion of medestander van de vijanden van de groep.

Wel moeten ze zorgen voor voldoende medestanders met voldoende sympathie binnen de groep alvorens pogingen te doen de leiding over te nemen.

De bestaande leiding kan ook via geheime praktijken worden uitgeschakeld. Dat kan bijvoorbeeld door in het geheim "bewijzen" te maken dat hun integriteit tegenover de groep niet deugt.

Met behulp van zeer krachtige paranormale beïnvloeders, kan afhankelijk van de situatie, òf de bestaande leiding op andere gedachten

worden gebracht, òf op welke wijze ook de nieuwe leiding, die vrede nastreeft, aan de macht gebracht, òf dat de hele groep vernietigd wordt.

Als het gaat om een tirannie of om drugskartels, die met moord en omkoping hun imperium in stand houden, waarbij de regering corrupt is en de politie omgekocht, kan de bevolking die daar onder lijdt, kunnen de slachtoffers zichzelf organiseren en een eigen geheim leger vormen ter verdediging van hun leven en hun leefstijl. Iets dergelijks lijkt zich in Mexico af te spelen. Maar de ervaring heeft geleerd voorzichtig te zijn met deze manier. Het is wel zo dat geen enkele bende stand houdt tegen een goed georganiseerde bewapende bevolking, die op een goed moreel kompas vaart. Die burgermilities kunnen dan met geheime guerrilla-acties de onderdrukkende bendes uitschakelen. Daarvoor moeten ze samenwerken met alle oprechte krachten binnen de regering, de politie en het leger, die de bendes willen uitschakelen en moeten ze de gecorrumpeerde ambtenaren en politieagenten ontmaskeren.

Wel moet er op gelet worden dat deze burger-milities niet zelf gemanipuleerd worden door concurrerende bendes of misbruikt worden door corrupte politici of dat ze zelf ontaarden in een bende. Daarom is het noodzakelijk dat alleen moreel hoogstaande personen die uitsluitend het goede voorhebben met de bevolking de leiding hebben, en niet personen die op welke wijze ook er een persoonlijk voordeel bij blijken te hebben. Daarvoor is interne democratie en kritiek noodzakelijk.

Verder is het noodzakelijk dat alle leden van de burgermilitie hun wapens inleveren, zodra het doel bereikt is, namelijk als de onderdrukkende groep (groepen) zijn verslagen en dat daarna de burgermilitie zichzelf opheft. De bereidheid daartoe is het belangrijkste criterium om toe te treden als lid van zo'n burgermilitie. Ieder persoon die de wapens voor zichzelf of voor een groepje wil houden, moet worden geweerd.

Anders is de oplossing van het probleem een groter probleem groter geworden dan het probleem zelf.

Dat is wat er in Libië is gebeurd bij het verdrijven van Khadaffi.

Dan zijn de burgermilities de nieuwe bendes die bestreden moeten worden en die zijn taaier dan de oude bendes of onderdrukkers.

Het andere belangrijke criterium is dat de burgermilitie nooit, maar dan ook nooit onschuldige slachtoffers mag maken. Alvorens over te gaan op

deze vorm van verzet, moeten dus de andere opties volledig zijn uitgeput en moet aan de laatst genoemde voorwaarden worden voldaan.

Als niets helpt, kunnen de slachtoffers –waartoe vaak ook de lagere leden van de groep behoren – bidden om verandering.

Als God wil dat er een einde komt aan de ellendige praktijken van criminele bendes, ideologische moordenaars, afpersers, rovers, bedreigers, onderdrukkers, enz., zal dat met Gods hulp gebeuren.

4.c. Er kunnen uitzonderingen worden gemaakt op de regel om nooit te doden in de volgende gevallen:

4.c.1. Het leger onder de volgende voorwaarden:

Voor verdediging van de regio en tegen aanvallen van agressieve landen of terroristen die de bevolking willen onderdrukken, kunnen op beperkte schaal dodelijke wapens worden gebruikt. We vinden het alleen geoorloofd als verdediging en om terroristische aanvallen af te weren en in de kiem te smoren.

Het dodelijk geweld mag alleen heel precies tegen individuele aanvallers worden gebruikt en alles moet worden gedaan om burgerslachtoffers te voorkomen.

Er moet een wetenschappelijke studiegroep komen om te kijken hoe "*collateral damage*" kan worden voorkomen.

Als er reële mogelijkheden zijn om zonder dodelijke wapens hetzelfde doel te bereiken, moeten die mogelijkheden worden gebruikt.

Nu is er wel een probleem voor de inwoners van een land om te beoordelen of zij worden aangevallen door een ander land of dat zij zelf de agressor zijn. In een maatschappij waarin alle informatie vrij toegankelijk is, is dat niet zo'n groot probleem. Maar met name in landen met een agressieve regering wordt meestal ook de informatie, dus de media, gemanipuleerd. Zo verdedigde Hitler in 1939 zijn aanval op Polen door de Duitsers wijs te maken dat het juist Polen was die Duitsland aanviel, wat een flagrante leugen was. Ook de Russische regering die in feite al zijn burens bedreigt en vele landen bezet hield, maakte en maakt zijn eigen bevolking – en degenen die zij voor haar karretje wil spannen – wijs dat het juist die andere landen zijn die

Rusland omsingelen en (willen) aanvallen. In een oorlogssituatie worden leugens niet geschuwd. Om steun te verlenen aan het leger in je land moet je eerst beoordelen of het leger voor de goede zaak vecht, dat wil zeggen dat het echt een verdediging is, of dat het juist een aanvalsoorlog is. Het is belangrijk dat iedereen sceptisch en kritisch is tegenover de informatie die de regering van dat land verspreidt en die informatie vergelijkt met andere informatie die dat tegenspreekt.

4.c.2. Wanneer de politie gerechtigd is om dodelijke wapens te gebruiken en wanneer de bevolking gerechtigd is zich met dodelijke wapens te verdedigen

4.c.3. Bij terroristische aanvallen en tegen de jihad

De bestuurder van de vrachtwagen die in Nice in 2016 over 84 mensen reed, was alleen te stoppen door kogels door de voorruit te schieten bijvoorbeeld.

4.c.4. Wanneer de doodstraf nodig wordt geacht om een einde te maken aan een reeks van aanslagen.

4.c.5. Bij bezetting van een land door een ander land

4.c.6. Bij dreiging van genocide

Als een land of een groep binnen een land genocide pleegt op een bepaald bevolkingsdeel, is dat deel gerechtigd om zich met geweld te verdedigen en zijn andere landen of groepen gerechtigd om dat bedreigde bevolkingsdeel met geweld te helpen.

4.c.7. Als door het doden van één persoon of een kleine groep een veel grotere groep mensen kunnen worden gered. Het uiterst zeldzame geval dat we **absoluut zeker zijn** dat het doden van een agressor de enige manier is om het leven van anderen of onszelf of van een ander onschuldig en goed persoon te redden. Bijvoorbeeld als een zelfmoordterrorist alleen te stoppen is door hem te doden. Dit thema werd opgepakt in het Duitse rechtbankdrama in 2016 voor t.v. :*"Terror-Ihr Urteil"*, waarbij de kijkers gevraagd werd een oordeel te geven over de volgende situatie: *Mag een gevechtspiloot een passagiersvliegtuig met meer dan 150 mensen aan boord neerschieten, om daarmee te voorkomen dat het door terroristen gekaapte toestel zich op een voetbalstadion met 70.000 mensen te pletter vliegt ?*

87 % van de kijkers sprak zich uit voor vrijlating van de piloot: zij vonden dat dat geoorloofd was. Als er geen andere manier is om het leven van meer mensen te redden, is het geoorloofd om één of een kleine groep terroristen te doden.

4.c.8. Abortus. Als een foetus ernstige lichamelijke of geestelijke problemen zou hebben of een ernstige ongeneeslijke ziekte. Dit kan tegenwoordig voor de geboorte worden vastgesteld bij een ongeborn kind . Alle vrouwen in verwachting zouden gescreend moeten worden op de gezondheid en ziekten en gebreken – zowel lichamelijk als geestelijk – van het te geboren worden kind. Ook de familiegeschiedenis moet een rol spelen om te zien in hoeverre er erfelijke factoren zijn.

Een andere reden voor abortus is, als het de enige manier is om het leven van de moeder te redden.

4.c.9. Vrijwillige en onvrijwillige euthanasie. Als iemand terminaal ziek is, niet meer te reanimeren, of ondraaglijke pijn lijdt, zonder dat er enige kans is op herstel, zou zo'n persoon baat hebben bij euthanasie. Mensen kunnen van te voren aangeven op een bepaalde leeftijd, bijvoorbeeld 60 jaar als ze nog niet echt ziek zijn onder welke omstandigheden ze in de toekomst euthanasie willen. Dat moeten ze dan wel elk jaar bevestigen of door iemand die zij vertrouwen, bijvoorbeeld een partner of een kind. Of bij een beginnende ongeneeslijke ziekte die steeds erger wordt zoals Alzheimer. Onvrijwillige euthanasie kan plaats vinden onder de voorwaarde dat er geen enkele kans op herstel bestaat en iemand niet meer in staat is om aan te geven of hij euthanasie wil, omdat hij niet meer bij zinnen is door vergevorderde Alzheimer en door agressie een last voor zijn omgeving is, of bewusteloos en alleen door apparaten "in leven" wordt gehouden: dat wil zeggen dat het hart nog klopt. Dit moet dan door 2 onafhankelijke artsen worden vastgesteld. Van te voren als de patiënt nog goed is, moet hij aangeven wie zijn spreekbuis mag zijn als een familielid of iemand anders om euthanasie zou vragen. Zijn spreekbuis kan zijn partner zijn of een familielid of een hele goede vriend(in). Voor toestemming tot euthanasie moet ook altijd toestemming van die spreekbuis verkregen worden – in het bijzonder bij onvrijwillige euthanasie.

4.c.9.1. Het is echter niet goed om alleen op sociale gronden (armoede of sociale marginalisering) abortus te plegen. Als er

alleen sociale gronden zijn: de moeder is aan de drugs, of ze kan het kind niet te eten geven of de vader is een crimineel, of het land is in oorlog, is het niet goed om euthanasie te plegen, zolang het kind zelf genetisch in orde is: lichamelijk en geestelijk. Het kind moet dan worden opgenomen in een pleeggezin of een adoptiegezin.

5. Je moet in principe altijd eerlijk zijn en niet liegen.

De enige uitzondering op deze regel is dat we moeten liegen als dat de enige manier is om het leven of de veiligheid van iemand te beschermen of iemand te behoeden of onnodig leed.

6. Overeenkomst en verschil rassen en wereld demografie

Belangrijk is te erkennen dat rassen niet alleen veel gemeenschappelijks hebben, maar ook van elkaar verschillen en het is belangrijk dat personen van alle rassen of etnische groepen hetzelfde respect verdienen en dezelfde rechten moeten hebben.

Het woord "ras" mag door politiek correctelingen niet worden gebruikt omdat in het verleden het misbruikt is voor discriminatie. Echter groepen met bepaalde erfelijke kenmerken (die wij ras noemen en tegenwoordig vaak *populatie* heet) zijn een biologisch gegeven: iets wat niets te maken heeft met hoe een aantal personen van het ene ras andere rassen beschouwt.

Als er bij dieren en planten over rassen gesproken mag worden, mag dat bij mensen ook. Het is echter wel zo, dat de overeenkomsten tussen rassen veel groter zijn dan de verschillen. Dat neemt niet weg dat we die verschillen moeten erkennen als een feit.

Alle mensen zijn gelijk en alle mensen verschillen.

Gelijkheid en verschil is altijd relatief, want waar vergelijk je het mee ? Vergelijk je mensen van verschillende rassen met elkaar of vergelijk je mensen met dieren of planten ? Altijd is er wel een zelfde eigenschap of een verschil. Zelfs als je mensen met stenen vergelijkt, is er overeenkomst: ze zijn zichtbaar, hebben gewicht, bestaan gedeeltelijk uit dezelfde atomen.

Mensen van verschillende rassen hebben voor 99% dezelfde genen, maar die genen hebben verschillende eigenschappen, die heten: **allelen**. Voorbeeld: er is een **gen** voor oogkleur en een allele voor bruine ogen of een allele voor blauwe ogen. Verschil tussen rassen heeft te maken met het verschil in (de frequentie van) unieke allelen.

Volgens het breedste genetisch onderzoek onder honden, dat in 2004 in het blad Science verscheen, komen de allelen tussen alle hondenrassen gemiddeld slechts voor tweederde overeen. De overige 33 procent aan

allelen is uniek per ras. Die vind je alleen bij dat ene ras – en nergens anders.

Tussen mensen bestaan er niet zulke enorme verschillen, als tussen een Deense dog en een chihuahua. Hoe groot deze twee van elkaar ook verschillen, ze zijn geleidelijk ontstaan uit één hondenras: de wolf.

Mensen liggen genetisch gezien lang niet zo ver uit elkaar als honden, maar verschillen die naar de klassieke rassenindeling luisteren, zijn er wel degelijk. Dat schrijven Lynn Jorde en Stephen Wooding in het tijdschrift Nature Genetics, waarin ze meerdere DNA-onderzoeken met elkaar vergeleken. In de DNA-code van donkere, blanke en 'gele' mensen, een totaal van 635 proefpersonen, vonden ze ongeveer bij iedere groep zo'n tien tot vijftien procent verschillende allelen.

Zuivere rassen zijn dus gelijk voor ongeveer 85%, maar verschillen ongeveer 15 % met elkaar wat betreft allelen.

Zuivere rassen hebben meer dezelfde allelen (homozygoot) van beide ouders dan vermengde rassen.

Dat geldt echter alleen voor de zuivere rassen. In de loop der tijd zijn veel rassen meer of minder gemengd, vooral als ze samen wonen of in randgebieden, en is het verschil dus kleiner. Daar kan zelfs het verschil tussen individuen groter lijken dan het verschil tussen groepen.

Kinderen van gemengde ouders, dus broers en zussen, kunnen op grond van hun uiterlijk door buitenstaanders als leden van verschillende rassen worden beschouwd, vooral als het halfbroers of halfzussen zijn: iets wat men bijv. in Suriname kan zien.

Volgens de evolutietheorie zijn rassen ontstaan door selectie van individuele verschillen en door mutaties van waarschijnlijk een oer-ras, waarvan die varianten blijven bestaan, die het beste zijn aangepast aan de omgeving, waarvan dus de meeste nakomelingen blijven overleven. Bijvoorbeeld bij het zwarte ras is de huidskleur het beste aangepast aan de tropische zonneshijn, terwijl bij het witte ras de huidskleur het beste is aangepast aan weinig zon. In de arctische gebieden is witte huidskleur bovendien de beste schutkleur, wat men ook bij dieren (ijsbeer) kan zien. Tibetanen zijn er op gebouwd om op grote hoogte met minder zuurstof te overleven dan anderen.

Elk ras heeft enkele eigenschappen die beter zijn dan die van andere rassen.

Zo zijn zogenaamde "Bantoes" en zwarte Amerikanen niet alleen beter bestand tegen de zon, maar ze zijn gemiddeld lichamelijk meestal sterker dan andere rassen en hebben meer uithoudingsvermogen, schijnen vrolijker te zijn (in de tropen, niet in de gematigde luchtstreek wegens vitamine D gebrek, wat depressie veroorzaakt) en hebben meer moed en schijnen beter in seks te zijn. Hoewel men dat als vooroordelen bestempelt, kan het geen statistisch toeval zijn dat personen van het zwarte ras in Nederland bijvoorbeeld in hardlopen, boksen en voetbal beter zijn dan Chinezen uit China, terwijl de verhouding aantal zwarte personen in Nederland tot het aantal Chinezen uit China 1: 10000 is. Ethiopiërs die op een hoogvlakte wonen, schijnen betere hardlopers te zijn. Mongoloïde mensen uit Oost-Azië schijnen gemiddeld beter te zijn in wiskunde dan andere rassen, Zigeuners zijn heel goed in muziek, enz.

6.1. Het is dus in het belang van het overleven van de mensheid dat er een zo groot mogelijke verscheidenheid van rassen is, om voort te blijven bestaan. Dat is met name in een periode van verandering, zoals een klimaatsverandering, van groot belang.

Daarom moeten we etnische groepen en rassen die in hun voortbestaan bedreigd worden, geholpen worden om voort te blijven bestaan.

Dat wil zeggen dat we er voor moeten ijveren dat die bedreigde rassen een betere gezondheid krijgen en betere levensomstandigheden en dat zij niet aan geboortebeperving moeten doen, maar gestimuleerd moeten worden om zo veel mogelijk kinderen voort te brengen.

Voorbeelden van die bedreigde rassen zijn: de Inuit of "Eskimo's", de Sami of "Lappen", alle Amerikaanse "Indianen", de pygmeeën en de San en andere bedreigd inheemse groepen in Afrika, de Tibetanen in China, de Vedda's in Sri Lanka, de donker gekleurde minderheidsvolken in Zuid- en Zuid-Oost Azië, de Dajakkers en Papoea's in Indonesië en in het algemeen alle inheemse etnische minderheden.

Om die rassen voort te laten bestaan, moeten die kleine minderheidsrassen in principe niet of zo min mogelijk mengen met andere rassen. Degenen die de meeste kenmerkende raskenmerken hebben van de groep zouden het meeste kinderen moeten krijgen. Het gaat hierbij om rassen die uit minder dan 10 miljoen personen bestaan

en in het bijzonder om rassen die uit minder dan 100.000 personen bestaan.

Een voorbeeld van een zo'n speciaal "ras", of beter gezegd erfelijke groep, is een ras in Ecuador, die gekenmerkt worden met het zogenaamde "Laron syndroom". Ze worden niet groter dan 1.20 meter en schijnen geen kanker of diabetes te krijgen. Als ze gezonder en veiliger zouden leven, zouden ze wellicht veel ouder kunnen worden dan andere mensen. Muizen die hetzelfde syndroom hebben, leven twee maal zo lang dan andere muizen. Bovendien hebben kleine mensen een veel kleinere ecologische voetafdruk en zijn ze dus ook beter geschikt voor ruimtereizen.

6.2. Om overbevolking tegen te gaan, moeten die rassen die juist erg groot in aantal personen zijn, juist wel geboortebeperking toepassen. Uitbreiding van de kleine rassen betekent geen gevaar voor overbevolking van de wereld. Een verdriedubbeling van een ras van 60.000 personen weegt niet op tegen de jaarlijkse toename van Germanen of Chinezen ook al zou procentueel minder zijn dan de jaren daarvoor, dan nog is er sprake van een toename van meer dan vele miljoenen. De grote rassen kunnen wel mengen zonder dat er gevaar is dat ze als ras uitsterven.

Het blanke ras heeft zich sinds 1500 het meest verspreid over de wereld en zou dus ook het meest aan geboortebeperking moeten doen, maar door de moderne ontwikkeling groeien ze niet meer. Desondanks leggen die enorme aantallen mensen een grote druk op het milieu.

Geboortebeperking is nodig voor rassen die groter zijn dan bijvoorbeeld 100 miljoen personen en de noodzaak neemt toe met het aantal personen.

Om de bevolking op peil te houden zouden vrouwen gemiddeld 2,1 kinderen moeten krijgen. De westerse wereld zit daar onder, behalve de Islamieten in de westerse wereld. Met name Afrikaanse en Islamitische landen moeten veel meer aan geboortebeperking doen van hun grootste etnische groepen. Als de bevolkingsdruk in die landen niet is bij te houden door modernisering, kan dat armoede, hongersnood, geweld, oorlog en verstoring van het milieu tot gevolg hebben.

Geboortebeperking vereist echter ook een cultuuromslag in Afrika en een vernieuwing van de theologie in de Islam: iets wat

alleen uit die landen zelf kan komen omdat het niet van buiten geaccepteerd wordt. Ook een vernieuwing van de theologie van de Rooms-Katholieke kerk kan geboortebeperking acceptabeler maken.

7. Vrijwillige eugenese

Kinderen krijgen is niet vrijblijvend. Belangrijk is te waken over de genetische kwaliteit van eventuele kinderen.

'Bij wilden worden de zwakken van lichaam of geest spoedig geëlimineerd [...]. Wij beschaafde mensen daarentegen doen ons uiterste best om het eliminatieproces tegen te gaan; wij bouwen gestichten voor de imbecielen, de verminkten en de zieken [...]. Op die wijze planten de zwakke leden van beschaafde samenlevingen hun aard voort. Niemand [...] zal betwijfelen dat dit zeer schadelijk moet zijn voor het menselijk ras.'

Een citaat uit Charles Darwin's boek 'De afstamming van de mens' uit 1871. Darwin toont hier weinig respect voor zijn minder begaafde medemens, maar heeft hij niet ergens een punt ?

Eliminatie van andere mensen is natuurlijk uit den boze. Maar kunnen we eugenese toe passen zonder te spreken over eliminatie en met respect voor de minder begaafde medemens ?

Eugenese heeft een slechte naam omdat het in het verleden is onvrijwillig is toegepast door een groep die zich ten onrechte superieur achtte op een groep die zij ten onrechte minderwaardig achtte.

7.1. Waarom eugenese een slechte naam heeft

7.1.1. De argumenten van nazi's deugen niet

Het ergste is wat de nazi's er van gemaakt hebben. Het heeft geleid tot een afschuwelijke volkerenmoord op rassen die zij minderwaardig achtten, zoals de Joden, en andere rassen met een wat donkerder uiterlijk, als deel van hun politiek om alleen edelgermanen over de wereld te laten heersen. Met edelgermanen bedoelden ze personen van het Noordelijke blanke ras. Hoewel ze die praktijken wetenschappelijk noemden, heeft het met wetenschap helemaal niets te maken, integendeel.

De biologische wetenschap stelt dat het absoluut essentieel is voor een soort om te overleven, dat die genetische diversiteit heeft,.

Het uitroeien van een ras of meerdere rassen betekent dus feitelijk een bedreiging van de overleving van de mensheid.

Zelfs als we de onjuiste maatstaf van de nazi's zouden nemen en uitgaan van de gemanifesteerde cultuurgeschiedenis, blijkt dat hun vooroordelen tegen andere rassen niet kloppen.

Om te beginnen bij de Joden is hun standpunt geheel in strijd met de wetenschap. Oorspronkelijk kwamen de nazaten van Abraham uit het ras waarvan de toen hoog ontwikkelde Soemeriërs uit Ur der Chaldeë, behoorden, waar Abraham ook vandaan kwam. De Soemeriërs hadden waarschijnlijk de eerste ontwikkelde beschaving ter wereld. De Russisch-Amerikaanse schrijver Sitchin stelde dat de Soemerische beschaving gesticht is door buitenaardse wezens. Misschien dat daar het symbool van de Joden, de zes puntige blauwe of gouden ster, vandaan kwam. Het is dus niet verwonderlijk dat de cultuur van de Joden tot de meest ontwikkelde ter wereld behoort en dat hun geloof ten grondslag ligt aan zowel Christendom als Islam. De Joden hebben zich door de vervolging door de Romeinen en de diaspora in 70 na Christus zodanig vermengd met andere rassen, dat zij niet meer als één ras te beschouwen zijn. Sommige Joden hebben alle kenmerken van Arabieren of Perzen, andere Joden lijken op Grieken of Russen en er zijn zelfs blonde Joden met blauwe ogen. Als volk met één cultuur en religie zijn de Joden echter één van de oudste volken met een ontwikkelde cultuur en met schrift, duizenden jaren voordat de Germanen konden lezen of schrijven. Evenals de Chinezen, de Hindoes, de Perzen, de Mesopotamiërs, de Egyptenaren, de zwarte Nubiërs en Ethiopiërs, de Indiaanse Maya's is het Joodse volk één van de intelligentste en meest sociale volken, die een uitgekiende wetgeving hadden lang voordat de door Hitler bewonderde edelgermaanse Noormannen 400 jaar lang na de val van Rome moord en brand stichtten in Europa. Pas nadat de Noormannen tot het Christendom waren overgegaan tussen 900 en 1000, kon de Europese beschaving zich verder ontwikkelen.

De Nobel prijs is van 1901-2016 uitgekeerd aan 850 personen voor buitengewone grote bijdragen aan wetenschap en cultuur. 20% daarvan waren Joden, terwijl Joden slechts 0,2 % van de wereldbevolking uitmaken. Daaruit zou men de conclusie kunnen trekken dat de Joden het meest ontwikkelde en begaafdste volk zijn. Uit IQ scores van allerlei groepen in de wereld, blijken de Joden het beste te scoren.

Het Duitse antisemitisme was al lang aanwezig, vooral afkomstig uit sociaal-Darwinistische stromingen uit Engeland en Amerika. Het werd

gevoed door het idee dat de Joden veel Slavische arbeiders in dienst namen.

Daarnaast is van enorme invloed geweest het boek: "De protocollen van de wijzen van Sion" Het is een verzonden anti-semitische tekst, dat zich voor doet als een feitelijk verslag, dat een zogenaamd Joods plan beschrijft voor de wereldoverheersing. Het werd in 1903 in Rusland gepubliceerd en hoewel het in 1921 werd ontmaskerd als frauduleus en verzonden door de Times in Londen, werd het door de nazi's nog steeds opgevoerd alsof het echt was.

Een actueel voorbeeld is het handvest van de Palestijnse beweging **Hamas**, waar veelvuldig uit de Protocollen van Sion geciteerd wordt om de "zionistische samenzwering" aan te tonen.

In het Midden-Oosten wordt door velen niet getwijfeld aan de echtheid van de Protocollen en die zijn dan ook op grote schaal verkrijgbaar als "historische literatuur"

Maar het ergste is dat voor het grootste deel discriminatie een groepsproces is, waarvoor de leden van de groep geen rechtvaardiging nodig hebben, omdat ze alles voor zoete koek slikken om lid van de groep te blijven. (In bepaalde Amerikaanse stadsbendes zijn leden bereid om een moord te plegen om lid van hun groep te blijven, zo veel heeft men er voor over om lid van de groep te blijven.)

Men moet dus eigenlijk niet de geschiedenis of de huidige maatschappelijke toestand of ontwikkeling gebruiken om te "bewijzen" dat het ene ras superieur zou zijn aan het andere.

De geschiedenis heeft waarschijnlijk haar eigen wetmatigheden en die zijn meestal onafhankelijk van de erfelijke eigenschappen van een ras.

Dat blijkt uit het opkomen en ondergaan van de cultuur van een willekeurig volk. De eerste en oudste culturen van de wereld bevonden zich in Mesopotamië, wat nu Irak is. Irak is sinds de Amerikaanse inval een poel van ellende en niet bepaald een voorbeeld van hoe een land goed in elkaar zit. De mensen vluchtten uit landen als Syrië, Irak, Iran en Afghanistan, die voor Christus en in de eerste eeuwen na Christus tot de hoogst ontwikkelde culturen behoorden tot de komst van Djenghis Khan. Dat komt dus niet door het ras, maar door historische

omstandigheden. Zo hadden de Albanezen, Macedoniërs, de Moldaviërs en de Grieken voor Christus hoog ontwikkelde culturen, terwijl ze nu tot de armste minst ontwikkelde maatschappijen van Europa behoren. Europa heeft zich kunnen ontwikkelen in de renaissance en is een koloniale macht geworden mede doordat ze de Chinese uitvinding van het buskruit voor wapens ging gebruiken en die wapens waren superieur aan de wapens van de andere volken in Amerika, Australië, Afrika en Azië, waardoor ze hen hun wil konden opleggen. Het was een kleine voorsprong, die net zo goed anders had kunnen lopen, maar die op dat moment cruciaal was.

Het oorspronkelijke idee van eugenese komt uit Engeland en Amerika en is het gevolg van de evolutietheorie en de ontdekking van de genetica. Helaas was Engeland op het moment dat Darwin leefde ook de grootste koloniale macht ter wereld. De slavernij was op dat moment nog maar kort afgeschaft en in veel landen nog aanwezig. De voormalige slavenhouders waren de belangrijkste bron van rassendiscriminatie. Door de ondergeschikte machtspositie van de zwarten werden zij dus ten onrechte als minderwaardig beschouwd en bovendien werd ten onrechte gedacht door de heersende klasse dat dat erfelijk was. Daarom werd eugenese verbonden met rassendiscriminatie en uiteindelijk genocide. De verbinding tussen eugenese en genocide berust dus rationeel gesproken op onjuiste informatie betreffende de verhouding erfelijkheid en sociale positie en ethisch en moreel gesproken op de misdaad de ander niet als gelijkwaardig te zien – zoals dat in de slavernij trouwens ook was.

In Amerika kwamen er echte racistische samenzweringen.

De claim dat het doel van de Amerikaanse overheid, de CIA of FBI is om de hele zwarte bevolking uit te roeien, zoals Mike Adams beweert, is echter naar het zich laat aanzien, fictie. Er zijn echter reële aanwijzingen dat in Amerika op initiatief van de Klu Klux Klan en andere racistische en naziorganisaties er geheime racistische cellen zijn binnen de politie, de overheid en ook andere instanties, die de uitroeiing van zwarten nastreven. In Amerika werd eugenie gelijk gesteld met het uitroeien van andere rassen. In Amerika en Engeland is dat al veel langer een gevaarlijk idee. Eén van de eerste bekende personen die daar openlijk voor uitkwam is de bekende Britse statisticus Karl Pearson, die hoewel hij een groot wetenschapper en statisticus was, ook een Marxist en

antisemit was, die al in 1901 pleitte voor oorlog tegen niet-Germaanse rassen.

Dit is een onvergeeflijke misdaad.

Normaal gesproken voert men oorlog tegen een vijand of in het uiterste geval: wil men zijn vijand doden.

Maar de niet-Germaanse rassen waren geen vijand.

Gezien de praktijk van slavernij en kolonialisme zou men eerder de blanken als vijand kunnen beschouwen van de rest van de wereld. Maar het zou onjuist zijn om **alle** blanken als vijand van andere rassen te beschouwen, hoewel het begrijpelijk is dat bepaalde afstammelingen van slaven en gekoloniseerden dat zo zien en de achterstandspositie van hun volk wijten aan de slavernij of het kolonialisme. Net zo als het onjuist is om alle Duitsers verantwoordelijk te stellen voor de holocaust. Maar het bevolkingsaantal dat er wel mee te maken had was groter dan de wel eens genoemde 1 %, waarmee sommigen de invloed van slavernij proberen te marginaliseren.

In Nederland, dat de grootste slavenhandelaar was, kon echter zeker 70% van de bevolking niet verantwoordelijk worden gehouden voor de praktijk van slavernij en kolonialisme: slechts een kleine elite die daarvoor *verantwoordelijk* was en ook een minderheid, volgens een ruwe schatting tussen 10% en 30% die er van *profiteerde* en dan vooral in de provincies Noord- en Zuid-Holland en Zeeland, misschien 60% in steden als Amsterdam, Hoorn, Enkhuizen, Zierikzee en Middelburg: In veel andere plaatsen minder dan 5 % of helemaal niemand. Dus tenminste zo'n 70% van de totale bevolking had er niets mee te maken. En van het deel dat van slavernij of kolonialisme profiteerde, wist de meerderheid niet hoe het in werkelijkheid toging. Van het deel dat het wel wist waren een aantal er van het niet eens met de slavernij of de koloniale uitbuiting. Het bekendste voorbeeld van zo'n iemand is Multatuli, die koloniaal bestuursambtenaar was en toch zich tegen het systeem wilde verzetten.

Waarschijnlijk hadden arme pachters in het oosten des lands nog nooit gehoord van Nederlandse slavernij of van Suriname en wisten niets van Afrika. De situatie van de Drentse veenarbeiders die daar in plaggehutten woonden, was in de dertiger jaren van de 20^e eeuw feitelijk niet beter dan die van de arbeiders in de koloniën.

Tenslotte is de slavernij niet uitgevonden door de blanken. Het was een stelsel dat in velerlei culturen in de wereld al duizenden jaren was, ook

in Afrika, waar bepaalde stammen krijgsgevangenen van andere stammen verkochten als slaaf. Nu is de slavernij al meer dan 150 jaar afgeschaft en heeft Nederland al decennia geen koloniën meer, hoogstens een paar eilandjes in de Caraïbische zee, maar daar is geen sprake meer van koloniale uitbuiting.

Het idiote idee dat je oorlog moet voeren met mensen omdat ze anders zijn, komt dus voort uit de pseudowetenschap, met name van Pearson, die juist gehoor vond omdat hij in andere opzichten een geniale wetenschapper was en het gevolg was van een verkeerde interpretatie van de evolutietheorie.

De holocaust is bijna rechtstreeks terug te voeren tot deze ideeën.

Aanwijzingen voor een zwarte genocide zijn een reëel gevaar wat onderzocht moet worden en waartegen opgetreden moet worden. Van belang is vooral te onderzoeken welke macht die racistische cellen hebben in Amerika, België, Frankrijk en andere Europese landen, in de Verenigde Naties, in het bijzonder in de WHO en waar ze mee bezig zijn

Maar blanke heerschappij ("white supremacy") heeft in wezen niets te maken met eugenese. Dat hele idee is een gevolg van het kolonialisme, waarbij de heersers en de slavenhouders zich superieur achten aan de gekoloniseerde volken en de slaven. Eugenese kan in elk ras worden toegepast. De belangrijkste conclusie is dat:
EUGENESE EN GENOCIDE HOEVEN NIETS MET ELKAAR TE MAKEN TE HEBBEN.

En als eugenese in een land wordt toegepast is het van het grootste belang dat er voor gewaakt wordt dat het nooit leidt tot rassendiscriminatie en zeker niet tot genocide.

Dat moet de politieke voorwaarde zijn voor het toestaan van eugenese: **Eugenese mag alleen worden toegepast als het niet ten koste gaat van andere rassen.** Elk ras kan zijn eigen zwakke punten verbeteren door het toepassen van eugenese en zijn sterke punten nog sterker maken.

De regering van elk land moet verantwoordelijk worden gesteld voor de gezondheid van al haar inwoners, in het bijzonder van de minderheden.

Eugenese kan goed zijn voor alle rassen en alle landen, zolang het niet tot rassendiscriminatie leidt.

7.1.2. Erfelijke aanleg moet gevoed worden door de omgeving om zich te kunnen ontplooien.

De talenten van een individueel mens, maar ook van een volk of een ras kunnen aanwezig zijn, maar door de omstandigheden, kunnen zij zich niet manifesteren.

Met name door slavernij, feodale onderdrukking, vervolging en discriminatie kunnen die goede eigenschappen zich niet manifesteren. Alleen als alle etnische groepen gelijkwaardige kansen zouden hebben, gelijkwaardig onderwijs afgestemd op het individu en een gelijkwaardige goede opvoeding in eenzelfde soort maatschappij dan kunnen alle talenten van alle rassen gelijkwaardig gemanifesteerd worden. Dat is nu echter niet het geval, zelfs niet in Amerika. Dat is de reden dat IQ scores van verschillende culturen onvergelijkbaar zijn.

7.1.2.1. IQ en ras

Lynn en Vanhanen publiceerden een boek in 2002 waarin ze stellen dat de sociaal- economische ontwikkeling van een land afhankelijk is van het IQ van haar inwoners. Om dat te staven gebruikten ze de beschikbare resultaten van IQ testen van groepen bewoners van 113 landen in de wereld en bepaalden daarmee het "nationale IQ". Daar uit bleek Afrika ver onder de maat te scoren: als het een weergave van intelligentie zou zijn, zou men het zwakbegaafd kunnen noemen.

Het probleem is echter dat er van de westerse landen wel genoeg resultaten van IQ tests waren om min of meer representatief te zijn voor de bevolking, maar dat daar in de ontwikkelingslanden geen sprake van was. IQ meet o.a. leesvaardigheid, rekenvaardigheid, ruimtelijk inzicht, kennis en allerlei andere zaken, die in de moderne westerse wereld een grote rol spelen. Maar vooral in de 3^e wereld zijn maatschappijen die op een heel andere manier functioneren: waar men traditioneel een vak leert tot de puberteit en dan meestal klaar is **en waar het soms niet eens geoorloofd is om zelfstandig na te denken en zelfstandig kennis op te doen.** In feite is zelfstandig denken in de geschiedenis altijd uitzondering geweest. Vooral in

landbouw- en feodale samenlevingen werd het bestraft. Of je was gek, of je was een crimineel, maar als je zelfstandig dacht, ging je meestal regelrecht in tegen de heersende denkbeelden. Dat werd niet geaccepteerd. Het minste was dat je als gek werd beschouwd. Maar meestal werd je uit de maatschappij gegooid en soms kreeg je de doodstraf. Daarom is Jezus gekruisigd en moest Socrates de gifbeker drinken. Nu moet je niet denken dat dat alleen vroeger gebeurde. Het gebeurt nog steeds in maatschappijen waarin het dogma als onaantastbaar wordt beschouwd. In de Islamitische wereld mag je meestal niet zelfstandig denken. Je moet aannemen wat de imam of mullah zegt. De moord op andersdenkenden is zelfs voorgeschreven in sommige Islamitische uitspraken: daarom moest Ayaan Hirsi Ali vluchten en heeft Geert Wilders 24 uur per dag bescherming nodig. Maar niet alleen in de Islam. Ook in het communisme: Stalin, Mao en de Kim-familie in Noord-Korea hebben miljoenen mensen vermoord omdat die zelfstandig gingen denken. Maar niet alleen in het communisme of nazisme. Galileo moest in 1632 voor de rechtbank verschijnen omdat hij zelfstandig dingen had geobserveerd en daarover zelfstandig had gedacht.

Ook in de huidige westerse maatschappij: in de meeste bedrijven moet je doen wat er gezegd wordt en wordt zelfstandig denken beloond met ontslag. Alleen bepaalde uitzonderingen, vooral moderne technische bedrijven zoals IBM en Google, weten zelfstandig denken te appreciëren. In het verleden mocht alleen één persoon zelfstandig denken: de koning of de keizer. En de elite mocht wel wat meer zelfstandig denken. Maar het gewone volk: boeren en arbeiders mochten niet zelfstandig denken. In het leger heeft steeds gegolden als een soldaat zei: "maar ik dacht dat het beter was", dat het antwoord van de commandant was: **"Je moet niet denken. Denken moet je aan mij overlaten"**. Blijkbaar is zelfstandig denken het privilege van degenen die de macht hebben.

Het gevolg is uiteraard dat degenen die *geen macht* hebben: de arbeidersklasse, degenen in de marge van de samenleving, degenen in de derde wereld, een minder IQ hebben. Ze *mogen immers niet hun hersens gebruiken* en omdat ze het niet gewend zijn, zullen ze dat ook niet doen bij een IQ test die iemand van buiten op hen wil uitvoeren.

Bovendien is de scholing in de derde wereld een stuk slechter en heeft een flink deel van de bevolking niet of nauwelijks een paar klassen van de basisschool doorlopen: Ook het analfabetisme is daar veel hoger. Dat

kan men dus niet zonder meer vergelijken met mensen die al 10 jaar op scholen hebben gezeten in West-Europa en waar het dagelijks leven doordrenkt is van nieuwe dingen leren, zelfstandig leren kennis op te doen via krant, computer en tv en methoden leren om te werken. Maar ook uit de gegevens die Lynn zelf gebruikte valt af te leiden dat het IQ niet zo maar aan ras in een andere cultuur gekoppeld kan worden. Zo stelt hij dat het "nationale IQ" van Equatoriaal Guinee 59 is en van Zambia 77. Hoewel het beduidend lager is dan het westers gemiddelde van 100, is het een onderling verschil van 28 punten, terwijl het hetzelfde ras is. Ook bij het Oost-Aziatische ras is een groot verschil: Hong Kong heeft 107, maar Mongolia 98. En bij de Arabieren heeft Qatar 78 en Iraq 87. Daarbij komt dat gebleken is dat Lynn en Vanhanen bewust de betere IQ scores uit steekproeven uit Afrika hebben weggelaten. Als men echter de geschiedenis er bij betreft, kan men ook niet zonder meer ras uit een bepaalde cultuur aan een algemeen geldend IQ koppelen. De autochtone bevolking van Iran, Ethiopië en Zweden is voor een groot deel de laatste 2000 jaar genetisch hetzelfde gebleven. Iran en Ethiopië waren de meest ontwikkelde culturen in die tijd, terwijl de bevolking van Zweden (dat toen nog niet bestond) toen nogal achter liep. Door historische omstandigheden en politiek lopen Iran en Ethiopië nu achter bij Zweden. Dat weerspiegelt zich in de "nationale IQ scores" Zweden: 101, Iran 84 en Ethiopië 63. Daar uit blijkt dat die IQ scores niets zeggen over de intelligentie van de bevolking van die landen. Landelijke IQ scores zijn alleen vergelijkbaar **binnen** de groep westerse ontwikkelde landen: USA, Japan, Zuid-Korea, West-Europese landen. Daarbij weerspiegelen ze overigens eerder de vrijheid om zelfstandig te denken, de kwaliteit van het onderwijsstelsel en de informatiemaatschappij en de media, dan de intelligentie van de bevolking.

Eigenschappen van rassen zijn nooit helemaal hetzelfde wat betreft het gemiddelde, dus ook intelligentie niet. Maar het is vaak niet de aangeboren mogelijkheid tot intelligentie die veroorzaakt dat er minder wordt gepresteerd op een test, want sommige toestanden kunnen concentratie vermogen, wat nodig is om te leren, beïnvloeden. Dat kan zijn voedseltekort in de kindertijd of vitamine B tekort. Maar dat is met name bij ADHD het geval. Als de ADHD tijdig wordt aangepakt blijken deze personen ook te kunnen leren zich te concentreren en blijken ze, terwijl ze eerst laag scoorden op een IQ test, een aanmerkelijke

voortgang te boeken en over een 'normale' intelligentie te beschikken, waardoor er geen significante verschillen met andere groepen meer zijn.

Een verder probleem bij eugenese is dat het vaak niet duidelijk is welk gedrag of welke toestand van een volk of een persoon nu erfelijk is en wat door de omstandigheden of de geschiedenis tot stand is gekomen.

Daardoor ontstaat het gevaar dat wat door gebeurtenissen of door handelen van mensen is ontstaan, ten onrechte aangezien wordt voor erfelijkheid. Dat kan weer de basis worden voor discriminatie, die dan zogenaamd "wetenschappelijk" is gebaseerd. Dat is geheel ten onrechte, maar elke discriminatie is ten onrechte. We dienen dus ter dege onderscheid te maken tussen wat de geschiedenis en cultuur tot stand heeft gebracht en wat door erfelijkheid tot stand is gebracht.

7.2. Nurture or Nature .

Voor we een toestand of een gedrag beschrijven, moeten we ons er eerst van overtuigen dat het wel of niet door geschiedenis, of cultuur (o.a. opvoeding, milieu) is ontstaan.

Dat is het bekende debat tussen "nurture and nature", wat in de sociale wetenschappen speelt.

Alleen als we ons er van vergewissen dat het om erfelijkheid gaat, heeft eugenese zin. Als blijkt dat onwenselijk gedrag of toestand is ontstaan door de cultuur, opvoeding of milieu, kan het dus alleen voor verandering van cultuur, opvoeding en milieu worden opgelost. Daar moeten we ook sterk op aandringen.

Om duidelijk te zijn: **bepaalde zaken hebben niets met erfelijkheid te maken: dat is kennis, een overtuiging, een taal, een politiek, een godsdienst: die zaken kunnen door personen van ieder ras geleerd worden.**

De laatste jaren hoeft een **nationaliteit** ook niet altijd wat te zeggen over een ras, aangezien er verschillende rassen in een land kunnen wonen. In Suriname is dat heel duidelijk, maar feitelijk in heel Latijns-Amerika, maar ook in landen als India en Indonesië. En door immigratie in Amerika en Europa.

Het is wel zo dat oorspronkelijk een taal en een godsdienst zijn ontstaan in een bepaalde etnische groep door historische omstandigheden.

Maar behalve bij het Jodendom en het Hindoeïsme en de zogenaamde "primitieve" inheemse godsdiensten, zijn de zogenaamde "wereldgodsdiensten", zoals Christendom, Islam, Boeddhisme, enz. verspreid over allerlei verschillende rassen en groepen, zodat er blanke en zwarte en mongoloïde Christenen, Islamieten, Boeddhisten zijn. Hetzelfde geldt voor politieke en andere ideologieën: er zijn communistische, fascistisch-chauvinistische, traditioneel liberale, libertijns-alternatieve, confessionele en andere stromingen bij elk groot ras.

Bij andere items ligt dat ingewikkelder.

7.2.1 Criminaliteit

Is bijvoorbeeld criminaliteit erfelijk ?

Daarover vliegen voor- en tegenstanders van nurture and nature elkaar al jaren in de haren.

Als je criminaliteit definieert als het overtreden van de nationale wet, dan geldt dat in een groot aantal gevallen het niet erfelijk is, maar een kwestie van opvoeding, milieu en cultuur. Maar dat is een erg smalle definitie.

Er bestaat een interculturele visie in bijna alle oorspronkelijke culturen dat bepaalde dingen niet "kunnen" en ongewenst zijn. Dat zijn moord, althans binnen de eigen groep, diefstal, mishandeling zonder reden, valse getuigenis, incest – dingen die al in de 10 geboden beschreven zijn.

Uiteindelijk is voor de uitoefening van criminaliteit de mate van zelf - controle gecombineerd met het moreel besef doorslaggevend. En heel belangrijk daarin is de rol van de godsdienst.

Statistisch wordt het meeste geweld veroorzaakt door personen zonder godsdienst of voor wie de godsdienst een uiterlijkheid is zonder veel inhoud. Daarnaast wordt geweld veelal veroorzaakt in polytheïstische culturen die niet de "Gouden Regel" centraal stellen, maar vergroting van het ego, zoals in bepaalde Afrikaanse religies. Als men landen vergelijkt, (wat altijd enigszins dubieus is) lijkt het er op dat er een correlatie is tussen Katholicisme en criminaliteit, hoewel dat niet opgaat voor alle Katholieke landen (Ierland en Portugal scoren laag)

In Midden-Amerika en het noorden van Zuid-Amerika is de criminaliteit

het hoogst, samen met Zuid-Afrika. El Salvador heeft de meeste moorden en Japan en IJsland de minste. Eén op de vijf mensen die wereldwijd worden vermoord is een Braziliaan, Colombiaan of een Venezolaan. Dit terwijl Latijns-Amerika en het Caribisch gebied slechts uit 8 procent van de wereldbevolking bestaat. Mogelijk heeft de biecht daarmee te maken: op individueel en psychologisch nivo heel goed, maar als het gecombineerd wordt met de schijnheiligheid van bepaalde priesters, kan het sommigen het idee geven: "het geeft niet dat ik foute dingen doe, want het wordt toch vergeven na het bidden van 20 'wees gegroetjes.'"

Het minste criminaliteit is er in Noordwest Europa, Oost-Azië en veel Islamitische landen. Zo is er weinig criminaliteit in Indonesië en meer criminaliteit op de Filipijnen, hoewel die landen qua ras en natuurlijke omgeving wel op elkaar lijken, maar voornamelijk in religie verschillen.

Een wezenlijke factor is in ieder geval **culturele ontworteling**.

Door het kolonialisme zijn bepaalde culturen ontworcht: alle zogenaamde 'primitieve culturen'. Dat zijn de meeste Indiaanse culturen, de culturen van de oorspronkelijke inwoners van Australië, en veel Afrikaanse culturen met name in de grote steden van Afrika, waar de normale sociale contrôle is verdwenen.

Het sterkst is de culturele ontworteling op die plaatsen waar het kolonialisme geprobeerd heeft de oorspronkelijke cultuur te vernietigen of waar ze het meest dominant aanwezig was, zoals in Zuid-Afrika.

Als de oorspronkelijke culturen niet meer in het primitieve stadium zaten, maar in het feodale stadium, zoals veel Islamitische culturen, zijn ze veel beter bestand tegen overheersing door kolonialisme of imperialisme. Culturele ontworteling betekent dat men niet meer weet wat zijn identiteit is en dat men niet meer ingebed is in een vaste samenleving met vaste normen en waarden. Culturele ontworteling heeft een hoge correlatie met criminaliteit. Culturele ontworteling speelt ook een rol bij immigranten van de tweede en derde generatie. De verwoestende invloed van culturele ontworteling is te zien in Irak en Libië na de Amerikaanse omverwerping van die regimes, en in Rusland, waar het communisme de oorspronkelijke cultuur heeft aangetast. De criminaliteit in al die gebieden is met sprongen toegenomen. Te vrezen valt dat als het communisme in China verdwijnt, ook in China de criminaliteit die nu nog met grof geweld onderdrukt wordt, enorm zal

toenemen want Mao heeft de oorspronkelijke Chinese cultuur vernietigd.

Uit onderzoek is gebleken dat manlijkheid, wat tot uiting komt in de hoeveelheid testosteron in het bloed, sterk samenhangt met agressie: of juridisch gesproken misdaad. Ook overactiviteit hangt er mee samen, daar overactiviteit de zelfcontrole vermindert.

Het is niet voor niets dat misdaadstatistieken bijna gelijk stijgen met het vrijkomen van testosteron van jongens, namelijk in de puberteit.

De meeste misdaden worden gepleegd door jongens en mannen in de leeftijd tussen 10 en 35 jaar, in het bijzonder tussen 14 en 25 jaar.

Het is niet verwonderlijk omdat ook bij andere zoogdieren de agressie het grootst is in de bronstijd bij de **jonge mannetjes**. Zo zijn stierengevechten normaal en koeiengevechten niet.

De aanleg voor manlijkheid en voor overactiviteit is erfelijk. De mate van zelfcontrole is gedeeltelijk erfelijk. Dat wil niet zeggen dat personen of groepen die heel manlijk zijn en die overactief zijn per definitie crimineel zijn of dat ze agressieve daden verrichten: geweld plegen, roof- overvallen doen, verkrachten, enz.

Ook die personen kunnen leren om zelfcontrole te vergroten, dat wil zeggen dat ze hun eigen behoeften soms onderdrukken om een ander ter wille te zijn. Alleen kost het sommigen van hen veel meer moeite om dat te leren en er zijn enkele personen die voortdurend weer in de fout gaan. Als de maatschappij hen in het vizier krijgt, belanden ze soms in de gevangenis of de tbs. Dat verklaart waarschijnlijk ook de aantrekkingskracht van 'foute mannen' op vrouwen: de meeste misdadigers zijn erg manlijk en dus eigengereid.

Maar in principe kunnen de meesten leren zelfcontrole te vergroten. Al zal die wellicht niet zo groot worden als bij personen met minder aanleg daarvoor.

Het leren van zelfcontrole is uiteindelijk niet alleen iets genetisch, maar vooral iets van de opvoeding, dus van de cultuur. Daarom gedragen gelovigen zich meestal beter dan mensen zonder geloof met alleen een materialistische visie of met een egoïstische of haatdragende religie of ideologie. De cultuur, de opvoeding, moet immers de moraal bijbrengen.

Elk volk heeft zijn eigen gewoonten en gebruiken. Hoewel die in een bepaald volk zijn ontstaan, kunnen andere volken ook die meeste gebruiken aanleren. Het is wel zo het ene volk bepaalde gewoonten of gebruiken beter liggen dan het andere volk. Zo komen zwarte Afrikanen in trance tijdens een wilde dans, en Oost-Aziaten door stilzitten en navelstaren. Zwarte Afrikanen zijn nu eenmaal meer lichaamsgericht en hebben veel meer (over-) activiteit dan Mongoloïden.

Maar zwarte Afrikanen kunnen ook leren mediteren door navelstaren en Aziaten door dans.

Die gebruiken zijn dus voor een deel erfelijk en voor een deel aangeleerde cultuur.

De rol van de cultuur mag dus niet worden veronachtzaamd. Het is duidelijk dat armoede, gebrek aan moraal en gebrek aan sturing bij de opvoeding vaak leidt tot criminaliteit.

Dat is vooral het geval in gebroken gezinnen en bij personen die ontworteld zijn uit de oorspronkelijke cultuur van hun voorvaders.

Ook de maatschappij waarin men leeft kan zorgen voor criminaliteit: als het een maatschappij is waar de wet niet gehandhaafd wordt, waar onrecht normaal is, waar de leiders zelf corrupt zijn, tja welk voorbeeld heeft men dan ?

Erfelijkheid schept wel (enkele) voorwaarden voor criminaliteit, maar of die in de praktijk tot uitdrukking komen hangt mede af van de omgeving, de moraal en de attitude en zelfcontrole.

7.3.Eugenese is noodzakelijk voor een mensheid met betere eigenschappen in de toekomst.

Het voorstel voor een eventuele eugenese mag niet vergeleken worden met de onmenselijke praktijken van discriminatie met als zogenaamde "rechtvaardiging" eugenese, aangezien discriminatie slecht is en het doden van mensen het allerslechtst . Elke discriminatie van personen, **die geboren zijn**, van welk ras of welke genetische eigenschap ook, moet worden tegen gegaan en te boven gekomen.

De vraag is alleen: **moet iedereen met welke erfelijke eigenschappen ook, geboren worden ?**

Door *teeltkeus* kan elke bevolkingsgroep en elk ras betere eigenschappen krijgen. Teeltkeus, dat is: het selecteren van individuen

met de beste eigenschappen om meer kinderen te krijgen dan individuen met minder goede eigenschappen. Dit principe wordt al veel langer bij planten en dieren toegepast. **Dat wil zeggen dat kinderen krijgen niet langer vrijblijvend meer is.**

We zijn in staat niet alleen meer verantwoordelijk te nemen voor onszelf, maar ook voor de erfelijke eigenschappen van onze kinderen. Wat betekent dat echter voor onze vrijheid en vooral voor de behoefte van ieder mens aan liefde en lichamelijke intimiteit ?

We hebben het geluk in een tijd te leven, waarin seksualiteit en het krijgen van kinderen van elkaar gescheiden kan worden: in de regel door voorbehoedsmiddelen.

Ieder mens heeft recht op liefde en seks.

Dat is het belangrijkste mensenrecht.

Ook personen met ongewenste eigenschappen, zoals psychiatrische patiënten, delinquenten en gehandicapten.

In onze tijd zijn er echter voorbehoedsmiddelen om te voorkomen dat er ongewenste kinderen komen. Iedereen, ook degenen met minder gunstige erfelijke eigenschappen, kunnen dus wel een partner hebben en ook seks beoefenen. Het principe van vrije keus van een partner houdt dan niet langer automatisch in dat er ook kinderen zouden moeten komen, althans met die partner. In sommige gevallen wijzen echter bloedtesten van mogelijke ouders uit, gecombineerd met de kennis over die ouders, dat de erfelijke eigenschappen zodanig slecht zijn, dat naar alle waarschijnlijkheid ook de beste opvoeding en opvang niet tot zelfstandige mensen leidt met een moreel besef. Dan zou ook onvrijwillig besloten moeten kunnen worden om kinderen krijgen te verhinderen.

7.3.1. Is eugenie nodig ?

Denkend aan het citaat van Darwin hierboven, dat degenen met de minst gewenste eigenschappen, gekoesterd worden en bovendien meer kinderen krijgen dan degenen die wel wenselijke eigenschappen hebben, die vaak helemaal geen kinderen krijgen, moeten we tot de conclusie komen dat voor lichamelijk en geestelijk gezonde toekomstige generaties eugenie nodig is.

Hoe dat komt ?

Het komt door de cultuur.

Van nature gaat het goed. Bij de zogenaamde primitieve mens gaat het goed.

Van nature kiest een mens partners die hij het meest aantrekkelijk vindt. En opvallend genoeg hebben die precies dezelfde eigenschappen die hieronder vermeld worden als gewenste erfelijke eigenschappen, zoals gezondheid, kracht, goed karakter, intelligentie, schoonheid en talent.

De ontwikkeling van de menselijke cultuur in de geschiedenis heeft een einde gemaakt aan die primitieve dierlijke driften om te willen paren met degenen die je het aantrekkelijkst vond. Nee, de vorst eiste "een goede partij", de kerk en vele godsdiensten legden beperkingen op aan de mogelijkheid om te paren met degenen die je het meest aantrekkelijk vond. In het Oude Testament en nu ook in de Islam is er de doodstraf door steniging voor overspel en wordt incest met neven en nichten aangemoedigd, evenals in het Hindoeïsme. Dat leidt dus tot heel veel gevallen van gestoorde of mismaakte kinderen of gehandicapten of mensen met suikerziekte of andere aangeboren ziekten. Ook de puritanistische trend in Amerika en Engeland om seks met iemand tussen 14 en 20 jaar zwart te maken als 'pedofilie', en vrouwen (met name filmsterren) van 35 + of soms zelfs 50+ te promoten als de gewenste sekspartners, is niet bepaald een bijdrage tot een gezonde nieuwe generatie. Dat geldt ook voor de campagnes van feministen tegen "seksuele intimidatie" en "seksisme". Als het normale flirtgedrag verdacht wordt gemaakt, blijft er helemaal niets meer over van natuurlijk gedrag.

Als we volgens de (of onze) natuur zouden leven, is eugenie helemaal niet nodig, want de natuur verbetert zichzelf wel door het mechanisme van seksuele selectie. Wel is het zo dat eugenie de evolutie van de mens een stuk kan versnellen.

Alleen door de huidige cultuur, waarin we niet natuurlijk mogen zijn, wordt eugenie noodzakelijk, want een terugkeer tot de primitieve maatschappij wat betreft voortplanting, lijkt heel onwaarschijnlijk. Dat zou echter wenselijk zijn. Creatieve denkers moeten dus ideeën lanceren waarin voor de meeste mensen de menselijke natuur tot zijn recht komt en de natuurlijke gang van zaken tot zijn recht komt in een toekomstige moderne maatschappij. Daarnaast blijft de mogelijkheid tot versnelde menselijke evolutie door eugenie voor bijzonder getalenteerden.

7.4.Wat zijn gewenste erfelijke eigenschappen ?

- **Lichamelijke gezondheid** en fitheid, nooit ziek zijn, krachtig zijn, uithoudingsvermogen hebben, kunnen vechten (zonder trucs, aangeleerde technieken en zonder wapens), kunnen klimmen, kunnen springen, lange afstandswandelingen kunnen maken, kunnen rennen.
- **Gezond oud kunnen worden** (minimaal 85+) zonder ziekten of klachten, geen dementie (gezien de familiegeschiedenis)

Niet iedereen kan de marathon lopen of de triatlon doen, hoewel dat wel wenselijk zou zijn. Maar al degenen die beschouwd gaan worden als personen met bijzonder gewenste erfelijke eigenschappen, moeten op 85 jarige leeftijd normaal kunnen lopen zonder hulpmiddelen, normaal kunnen functioneren, zoals traplopen, klimmen enz. en geen ziekten of kwalen hebben.
- **Goed karakter**, vriendelijk, emotionele "intelligentie", optimistisch, sociaal voelend, moedig, voorzichtig, doorzettingsvermogen, zich kunnen concentreren, sociale vaardigheid, hulpvaardig, lief, maar indien nodig krachtig kunnen optreden, gewetensvol
- **Geestelijke gezondheid**, geen psychische of psychiatrische klachten, zich gelukkig voelend
- **Voldoende weerstand tegen tegenslagen en voldoende veerkracht** Ondanks ziekte, overlijden van familie, faillissement, ontslag, valse beschuldiging, gepest worden, mishandeling, uit huis gezet worden, gevangen genomen worden, toch de moed er in houden en optimistisch en met vertrouwen de toekomst tegemoet zien en daaraan en aan de verandering willen werken die nodig is voor een beter leven of zich bij het onvermijdelijke neerleggen – nadat men zich ervan verzekerd heeft dat het tenminste echt onvermijdelijk is -en dan toch het beste er van maken.
- **Zich kunnen en willen aanpassen aan nieuwe hele moeilijke omstandigheden**, zoals zonder hulpmiddelen zich zelf voorzien in voedsel en onderdak in de wilde natuur, kunnen "survivalen", afzien van alle verwende zaken van het moderne leven en een nieuw bestaan kunnen opbouwen als dat nodig is.
- **Sterk vermogen om problemen op te kunnen lossen**

- **Praktische handigheid:** Dit talent wordt te vaak onderschat. Makkelijk klusjes kunnen doen en praktische problemen oplossen zoals in huis, auto, apparaten herstellen, enz.
- **Sterke paranormale begaafdheid,** intuïtie, kunnen helen, krachtige uitstraling, door mensen heen kunnen kijken, helderziendheid
- **Grote intelligentie op exact en wiskundig gebied** (kunnen rekenen, wiskunde, boekhouden, economie, natuurkunde, scheikunde, enz.)
- **Groot ruimtelijk inzicht**
- **Grote intelligentie op taalkundig gebied:** makkelijk talen leren, goed kunnen vertalen, goed kunnen schrijven, dichten, enz.
- **Grote intelligentie op biologisch en medisch gebied** (feeling voor de natuur, ecologie, bedenken nieuwe geneeswijzen)
- **Grote intelligentie op wereldkennis** (geschiedenis, aardrijkskunde, religies, maatschappijleer, nieuws, politiek, enz.)
- **Groot tactisch en strategisch vermogen** (kan op allerlei terreinen, militair, bestuurlijk, commercieel, politiek)
- **Grote fantasie en creativiteit** (kan op alle gebieden, doen van uitvindingen, nieuwe dingen maken, verhalen bedenken, enz.)
- **Aanleg voor muziek**
- **Aanleg voor kunsten:** Mooie dingen kunnen maken, mooi kunnen inrichten, schilderkunst, digitaal ontwerpen, architectuur, mode, toneel- film-spelen, filmen, dans, scenario schrijven
- **Commercieel talent**
- **Mooi uiterlijk, mooie stem, seksueel aantrekkelijk, goed in seks**

Het is duidelijk dat het niet om één wenselijk profiel gaat, want degenen die voorzichtig zijn, zijn waarschijnlijk ook minder moedig, dan degenen die moedig zijn: die zijn vaak minder voorzichtig.

We moeten aanvaarden dat ieder mens anders is en niet aan precies dezelfde maatstaven kan voldoen.

Die variatie moet blijven.

Dat kan ook nuttig zijn voor de beroepskeuze. Er zijn nu eenmaal geboren vechters, die dienst kunnen doen bij de politie of het leger, er zijn geboren toneelspelers, die als spion of undercover agent kunnen

werken, er zijn geboren zangers, er zijn mensen die al op jonge leeftijd de mooiste verhalen kunnen bedenken, er zijn geboren wiskunde geniën, er zijn geboren biologen, er zijn geboren psychologen, geboren ingenieurs, er zijn geboren mooie verleidsters, die –als ze dat willen – als prostituee kunnen werken, enz.

Vaak gaat het talent maar één kant op en zijn er weinig mensen die allround zijn.

Deze hoogbegaafden vormen ongeveer 2,5 % van de bevolking.

Deze personen moeten gestimuleerd worden om veel kinderen te krijgen (6 of meer, maar niet meer dan ongeveer 60)

Dat neemt niet weg dat gezondheid, zowel lichamelijk als geestelijk, de basis en belangrijkste eigenschap als voorwaarde moet gelden (voor andere eigenschappen) bij eugenese.

Zoals gezegd gaat het hier om **vrijwillige** eugenese. Dat wil zeggen dat die hoogbegaafde personen moeten worden geholpen door de samenleving van **elk ras** en elk volk om het krijgen van kinderen aantrekkelijker te maken.

Daarvoor moeten ze in de eerste plaats een aantrekkelijke partner hebben, of liever meerdere partners, maar wel partners die ook hoogbegaafd zijn. Tenzij ze niet met die partner willen samenwonen en alleen kinderen buiten het huwelijk willen: in dat geval kunnen ze een lager begaafde partner nemen als levensgezel(lin), maar daar moeten ze geen kinderen mee krijgen. Kunnen ze die hoogbegaafde partner niet zelf vinden, dan moet voor hen bemiddeld worden, waarbij ze uiteindelijk zelf kiezen. Het houdt ook in dat hoogbegaafden ruimdenkend moeten worden in seksueel opzicht en dat ze zich niet preuts opstellen, maar in principe bereid zijn zich aan elkaar te geven.

7.5. Eugenese kan door zowel door teeltkeus als door genetische manipulatie. Bij "teeltkeus" is sprake van natuurlijke (spontane) keus voor seksualiteit en genetische selectie.

Natuurlijke teeltkeus vindt al millennia plaats doordat vrouwen de meest aantrekkelijke man kiezen en mannen de meest aantrekkelijke vrouw. En het blijkt dat aantrekkelijkheid vaak hoog correleert met gezondheid, fitheid, spierkracht, vermogen om te winnen, en jeugd. Bij dieren mag het mannetje dat het gevecht met concurrenten wint, paren met de

vrouwtjes, die hij leuk vindt. Bij mensen is het niet veel anders. **Het grootste percentage gezonde kinderen wordt geboren als de moeder tussen 14 en 20 jaar is.** Na het 30e jaar neemt de kans op ongezonde kinderen of kinderen met afwijkingen flink toe. Meisjes en vrouwen kijken er verder naar of hun favoriet macht heeft en of hij rijk is. Maar dat is maar één kant van het verhaal. Personen en karakters kunnen bij elkaar passen of juist niet. Een jongen en een meisje kunnen verliefd zijn op elkaar en voelen dat ze voor elkaar geschapen zijn.

Maar ook het uiterlijk kan bedriegen. Het is mogelijk dat die geweldige vent een erfelijke ziekte heeft die zich later manifesteert. Dat kan gaan om een lichamelijke ziekte of een psychiatrische ziekte.

Elk paar dat kinderen wil en waar twijfel bestaat over de erfelijke lichamelijke of geestelijke gezondheid, moet zich laten onderzoeken, wat betreft eigen DNA en de gezondheid van de familie, liefst bij de huisarts en eerst advies krijgen op basis van genetisch onderzoek, waarbij ook de familiegeschiedenis een rol speelt.

Het paar mag na een negatief advies wel een second opinion vragen aan een andere arts. Als een paar zich niet heeft laten onderzoeken en dat de vrouw toch in verwachting is, dan moeten aanstaande vader en moeder zich alsnog laten onderzoeken op erfelijkheid en bovendien het embryo. Dat kan tegenwoordig met een simpele bloedtest.

Als het paar een negatief advies toch niet wil volgen en bij zwangerschapsonderzoek ook geen abortus wil en een kind krijgen met ernstige afwijkingen, krijgen ze geen kinderbijslag en wordt een deel van de zorgkosten voor dat kind gekort op hun salaris, afhankelijk van hun familie -inkomen. Als ze een normaal kind krijgen, krijgen ze wel kinderbijslag. Het paar blijft dus vrij om wel of niet een gehandicapt kind te nemen, zij het dat het hun wel moeilijker wordt gemaakt.

Omdat **genetische manipulatie** op dit moment (2016) nog niet op massale schaal kan plaats vinden, kan het ook als het wordt wettelijk toegestaan, voorlopig alleen op uitzonderingsgevallen worden gebruikt. Bepaalde personen, degenen met een erfelijk disharmonisch profiel komen daar dan het meest voor in aanmerking om erfelijke ziekten of gebreken te verwijderen.

Belangrijk is daarin te kijken of de gunstige eigenschappen samengaan met de ongunstige of juist alleen in de manlijke lijn of de vrouwelijke lijn

zich voordoen: In dat laatste geval is het alleen een kwestie van selecteren van de zaadcellen (bijv. met behulp van een centrifuge) en hoeft er verder niets te gebeuren. Gevolg is dat die persoon dan alleen kinderen van één geslacht krijgt.

Gaan gunstige en ongunstige eigenschappen echter samen en is het talent van de betreffende persoon groot genoeg, dan komt die in aanmerking voor genetische manipulatie: dat wil zeggen dat zaadcellen en eicel in een reageerbuis worden samengebracht, nadat die zaadcellen of die eicellen genetisch bewerkt zijn en na de bevruchting worden ingebracht of bij de eigen vrouw of bij een draagmoeder.

Het is echter niet de bedoeling dat geniale categorie neer gaat kijken op categorie met minder goede eigenschappen. Ze moeten bescheiden blijven en zoals gezegd moet iedereen die geboren is respect hebben voor ieder ander mens, onverschillig hoe zijn lichamelijke of geestelijke kwaliteiten zijn.

Bovenstaande maatregelen lijken duur, vooral de stimuleringsmaatregelen, maar erfelijkheidsdeskundigen stellen dat tenminste 50% van karakter, gedrag en andere kenmerken erfelijk is. Delinquenten hebben voor meer dan 60% een erfelijke geestesstoornis. Het voorkomen van geboren worden van baby's zonder een normale of goede toekomst, betekent dan dat de zorg met misschien wel 50% ontlast wordt. Bovendien betekent het koesteren van talent dat een maatschappij ook veel meer inkomsten kan genereren.

Netto levert het waarschijnlijk dus meer op dan het kost, maar dat is niet het belangrijkste. Het belangrijkste is dat we onnodige ellende door geweld en criminaliteit, ongelukkige levens en belastende zorg kunnen besparen en dan meer aandacht schenken aan het ontwikkelen van positief talent.

Niet onderschat moet worden wat een last het is voor een kind om als zorgverlener te fungeren voor een invalide of dementerende ouder. In vele gevallen zijn dochters die dat deden hun eigen levensbestemming misgelopen: omdat ze tot hun 40^e de hele tijd voor pa moesten zorgen, konden ze niet uitgaan en hebben geen partner kunnen krijgen en nu is het te laat, want vrouwen van boven de 40 zijn heel wat minder in trek dan vrouwen van 20 jaar. Dat knaagt aan hen, want ook zij hadden een man en kinderen willen hebben.

Hetzelfde geldt uiteraard voor ouders van een zwaar gehandicapt kind of een kind met een geestesstoornis, die het leven van zijn ouders heel zwaar maakt: zo zwaar dat het uit huis geplaatst moet worden of waardoor als het kind in de pubertijd komt de ouders voor hun eigen leven moeten vrezen.

Of voor de omgeving: als een gestoord kind de rust verstoort en ellende aanricht of later tot gevaar of last voor zijn omgeving wordt en eindigt in de tbs: maar dan is de ellende al geschied. Zelfs in een verzorgingshuis kunnen agressieve demente bejaarden een last en bedreiging vormen voor mede bejaarden en voor het personeel, waardoor de verpleegsters soms stiekum in huilen moeten uitbarsten.

Die situaties ontstaan als men de huidige situatie, waarin zwakbegaafden meer kinderen krijgen dan hoogbegaafden, en waarin personen met erfelijke ziekten en zware afwijkingen die pas op latere leeftijd zichtbaar worden, ongelimiteerd kinderen krijgen, voort laat duren.

De vraag is dan: hoe moet men voorsorteren om personen die beter geen kinderen moeten krijgen op te sporen.

Allereerst kunnen we kijken naar de **familiegeschiedenis**:

Is er sprake van verslaving van één van de ouders aan alcohol of drugs : dan moet een test uitwijzen hoe groot het gevaar is.

Is er sprake van verslaving van beide ouders, en is er geen bijzonder talent van één van hen, dan moet het krijgen van kinderen worden afgeraden.

Is er sprake van een erfelijke aandoening op lichamelijk gebied, ook één die pas later tot uitdrukking komt, zoals Alzheimer ? Dan moet er getest worden en op zijn minst besproken worden wat de opties zijn.

Is er sprake van een geestelijke afwijking ? Zwakzinnigheid of een psychiatrische aandoening, en is het bij beide ouders zonder dat ze een bijzonder talent hebben, dan moet het krijgen van kinderen worden afgeraden.

Is er sprake van ongewenst gedrag ? Regelmatige agressie, ook tegenover onbekenden, of iets dergelijks ? Personen die er genoeg in scheppen anderen zonder reden te kwetsen ?

Bij al deze contra-indicaties is het van belang te kijken naar **beide** ouders: Gaat het om één ouder, of is er twijfel, dan moet een erfelijkheidstest uitwijzen hoe groot het risico is. Gaat het om beide ouders, en is het risico groter dan 60% dan moet voor ernstige aandoeningen, het krijgen van kinderen worden tegen gegaan.

Gelukkig kan men tegenwoordig met een simpele bloedtest (NIPT) bij de would-be ouders in veel gevallen al nagaan of er iets mis is en hoe groot ongeveer de kans daarop is.

Een meer invasieve methode is de selectie van embryo's. Volgens het populair wetenschappelijke tijdschrift "Kijk" van april 2014 gebeurt dat momenteel door de "**preïmplantatie genetische diagnostiek**" (PGD). Het begint bij een reeks hormoonbehandelingen van de vrouw waarbij zoveel mogelijk eicellen worden afgenomen. Dan start de in-vitrofertilisatie (i.v.f.). De spermacellen van de aanstaande vader worden toegevoegd aan de eicellen. Als het sperma één of meerdere eicellen bevrucht heeft, krijgen die 3 dagen om zichzelf te delen. Er ontstaan dan embryo's van zo'n 8 cellen die kunnen uitgroeien tot volledige babies. De embryo's worden vervolgens onderzocht en geselecteerd en in de baarmoeder van de toekomstige moeder geplaatst. In 20% van de gevallen leidt dat tot een baby. Momenteel is het moeilijkste het selectieproces.

7.6. Een waarschuwing bij gebruik van eugenese.

Bij bewuste teeltkeus en genetische manipulatie van mensen hoort echter ook een **waarschuwing**: Genetische manipulatie bij mensen moet echt anders verlopen dan veredeling bij honden. Nu zijn bepaalde hondenrassen zo "veredeld", dat ze onvruchtbaar zijn, dat ze ellendige ziektes hebben en zich voortslepen door het leven of dat ze zo agressief zijn, dat ze niet normaal (zonder muilkorf) met hun baas op straat mogen. De grote vraag is bij selectie van nageslacht: *Hoe gaan we een dergelijke ongewenste uitkomst voor mensen vermijden ?*

Tot nu toe heeft het ingrijpen van mensen in de natuur vaak meer (*onbedoelde*) negatieve dan positieve resultaten opgeleverd (bijv. invoeren van konijnen in Australië.) Daarom is het absoluut noodzakelijk om alvorens tot kunstmatige ingrepen over te gaan betreffende het nageslacht, eerst heel goed na te denken over welk doel we willen

bereiken, en wat de waarschijnlijke consequenties zijn, ook op de lange duur, van ons ingrijpen.

Een ander punt is: Als er te weinig personen met goede eigenschappen zijn, die dan te veel kinderen krijgen, dreigt het gevaar van **inteelt**. Dat zorgt weer voor ongewenste eigenschappen. Daarom moet er een bovengrens zijn aan het aantal kinderen dat personen met goede eigenschappen moeten krijgen.

Kijken naar meerdere eigenschappen (al dan niet als een totaal) is belangrijker dan oppervlakkig kijken naar één doelstelling, zoals bijv. intelligentie of zoals bij honden uiterlijk. Het natuurlijke gedrag van seksuele aantrekking, verleiding en spontane verliefdheid is niet te overtreffen en moet bewaard blijven. Ingrijpen in de selectie van toekomstige kinderen zal dus altijd een bijsturing moeten blijven en mag niet de hele samenleving omvatten.

7.7. Doelstelling Eugenese

De doelstelling is erfelijke ziekten en gebreken volledig in de toekomst te laten verdwijnen en dat de mensen gezonder, gelukkiger, intelligenter, gewetensvoller, socialer, zelfstandiger, bekwamer, sexier en talentvoller worden dan ze nu zijn en dat ze langer blijven leven zonder ouderdomsverschijnselen.

Voor de nabije toekomst betekent ons doel een verschuiving van percentages per categorie door de nieuwe kinderen, die geboren gaan worden.

De ontwikkeling van genoom bewerking (gene-editing) neemt in snel tempo toe. Momenteel (2016) is het **CRISPR** systeem het meest gangbaar, maar wordt in de westerse wereld nog niet gebruikt voor eugenie.

Dat is goed onder de voorwaarde er voldoende waarborgen zijn tegen fouten en onbedoelde effecten zoals besmettingen en plagen, niet alleen voor de mens, maar vooral voor het milieu als genoom bewerking ook op planten en dieren wordt toegepast.

Het beginsel daarbij moet zijn dat elke verandering in het milieu ook ongedaan moet kunnen worden gemaakt.

Dat houdt in dat er voldoende niet genetisch gemanipuleerde mensen moeten voortbestaan.

Verder moet het beginsel zijn voor kinderen met meer dan 2 biologische ouders, dat ze moeten opgroeien in het gezin waar ze de meeste 'genen' (feitelijk: allelen) van hebben en dat ze uiteraard dezelfde liefde, toewijding en opvoeding moeten krijgen als kinderen, die zonder genetische manipulatie uit zo'n gezin geboren zouden worden.

7.8. Invloed van de geschiedenis op de genetische constitutie.

Door de geschiedenis verandert voortdurend de genetische constitutie van een etnische groep

Dat wordt veroorzaakt door volksverhuizingen, volkerenmoord, overheersing, slavernij, economische emigratie en bijvoorbeeld religieuze voorschriften.

In het verleden heeft dat de natuurlijke erfelijke eigenschappen van een volk veranderd.

De overheersing van de Romeinen zorgde er voor dat het Zuid-Europese ras zich vermengde met het Noord-Europese ras en de rassen uit Noord-Afrika.

De rooftochten van de Vikingen met hun verkrachtingen van meisjes en vrouwen in Midden- en Zuid-Europa hadden hetzelfde effect al is het in omgekeerde richting.

Nadat Mohammed in de 7^e eeuw de Islam had uitgevonden en nadat de Arabische woeste stammen daartoe waren overgegaan, veroverden ze op grote schaal het hele Midden-Oosten en Noord-Afrika. Daar woonden allerlei niet-Arabieren, die voor een groot deel Christelijk waren. Daar hebben ze veel meisjes verkracht en later zijn ze daar gaan wonen. Er kwam een enorme Arabische invloed, terwijl de oorspronkelijke bevolking in een marginale positie is gedrongen: in feite gaat dat proces nog steeds door tot op de dag van vandaag. (Een voorbeeld is de verdrukking van Christenen in het Midden-Oosten, het plan van de zogenaamde "Islamitische Staat" om de Yezidi's uit te roeien. De Yezidi-meisjes werden seksslaven en vrouwen van de Islamieten, althans voor zover de "Islamitische Staat" invloed had).

In Perzië ging de Arabische verovering heel snel, maar toen ze later Afghanistan probeerden te veroveren, maar dat ging heel moeilijk. De Afghanen hebben meer dan 100 jaar gevochten tegen de Arabieren, maar uiteindelijk zijn zij ook onderworpen. De Arabische invloed strekte zich nog veel verder uit, zodat er zelfs Arabieren in Indonesië kwamen.

Op een bepaalde moment kwam Dzjenghis Khan. Er wordt wel verteld dat hij de persoon is die van alle mensen het meest zijn genen (allelen) heeft verspreid.

Zo hebben de veroveringen van Dzjenghis Khan er toe geleid dat bijvoorbeeld in Afghanistan er een sterkere Mongoloïde invloed is, want Dzjenghis Khan heeft een groot deel van de oorspronkelijke bevolking uitgemoord en hijzelf en zijn soldaten hebben heel veel vrouwen verkracht, waardoor er een hele groep half-Mongoloïden ontstond.

Oorspronkelijk kwamen de Turken uit Centraal Azië en Mongolië. Maar in de loop der eeuwen hebben ze zich vermengd met de door hen onderworpen volkeren, zodat ze nu meestal meer Europese trekken hebben dan Mongoloïde.

Het oude Turkse kalifaat in het Midden-Oosten en Noord-Afrika heeft er voor gezorgd dat daar meer Mongoloïde invloed kwam op de bevolkingssamenstelling.

De kolonisatie door Europese landen van Noord- en Zuid-Amerika, Siberië en Australië heeft het blanke ras enorm uitgebreid, waarbij de oorspronkelijke bevolking werd uitgemoord of stierf door ziekten die de Europeanen meebrachten en waartegen de Indianen en andere inheemsen geen weerstand hadden opgebouwd.

Een ander voorbeeld is de slavernij van Afrikanen. Slavernij als stelsel was echter niet een uitvinding van de Europeanen. Het was sinds de oudheid aanwezig in allerlei culturen , ook in Afrika en in de Middeleeuwen vooral in Byzantium en de Moslim wereld, bij de Arabieren en het Ottomaanse kalifaat. De Europese slavenhandel begon in 1444 vanuit Lagos door de Portugezen. Later volgden de Spanjaarden, de Fransen, Engelsen en vooral de Nederlanders.

Aanvankelijk wilden de blanke kolonisatoren de oorspronkelijke bevolking van Amerika gebruiken als slaaf, maar de Indianen waren te zwak voor het zware werk en stierven daardoor. Toen kwam een

priester, Bartholomeus de las Casas, in 1515 op het idee om Afrikanen te gebruiken als slaaf, omdat die sterker waren. Hoewel hij het deed uit medelijden met de Indianen, werd zijn advies onbedoeld oorzaak van één van de grootste mensenrechtenschendingen uit de geschiedenis, hoewel hij later in zijn leven zich tegen alle slavernij verzette

Er werden kidnap tochten georganiseerd in Afrika om mensen te roven als slaaf. Later werden stammen -tegenstellingen gebruikt zodat bij een stammenoorlog de overwonnen door de overwinnaars als slaaf verkocht werden aan de Nederlanders en andere Europeanen. Die slaven werden erg mishandeld onder weg naar Amerika op overvolle schepen, zodat soms wel een derde tot de helft van hen ook stierf. Alleen de sterksten van hen kwamen aan in Noord- en Zuid-Amerika, zodat de kracht van de zwarten in Amerika daardoor sterker werd, ondanks hun ellendige lot. Door de slavernij kwamen de zwarten in Amerika en daar vermengden de Europese slavenhouders en kolonisten zich met hen, waardoor er veel mulatten en mestiezen en gemengd- zwart-Indiaansen kwamen.

De bevolking van Suriname bestond aanvankelijk alleen uit Indianen, maar de Nederlanders hebben de zwarten als slaven uit Afrika aangevoerd. Velen ontsnapten en verstopten zich in het oerwoud, waar ze als bosnegers of Marrons eigen stammen stichtten. Na afschaffing van de slavernij haalden de Nederlanders arbeiders uit Azië: uit India, China en Indonesië om als contractarbeiders te werken. Zo ontstond de Surinaamse bevolking, die uit vele etnische groepen bestaat. Tegen 1974, 1975 ontstonden er vele spanningen omdat de Creolen onafhankelijkheid wilden en vele Aziaten dat nog te vroeg vonden. Omdat men bang was voor een burgeroorlog en om dat men dacht in Nederland een betere toekomst te hebben, vertrok bijna de helft van de bevolking naar Nederland, waardoor er een gekleurd element in de samenleving kwam.

Eerder in de jaren '50 was dat al gebeurd toen Indonesië onafhankelijk werd, wat de Nederlandse regering door middel van geweld wilde tegenhouden: de zogenaamde politionele acties. Daardoor kregen degenen die met de Nederlandse kolonistoren hadden samengewerkt het label landverrader en werden gedwongen Indonesië te verlaten. De